

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

T/15362. számú

törvényjavaslat

**egyes törvényeknek az üzleti környezet jogi versenyképességének növelése érdekében
szükséges módosításáról**

**Előadó: Dr. Trócsányi László
igazságügyi miniszter**

Budapest, 2017. április

2017. évi törvény
egyes törvényeknek az üzleti környezet jogi versenyképességének növelése érdekében
szükséges módosításáról

1. Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény módosítása

1. §

(1) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 5. § (3) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:

[Az ügyvéd az (1) bekezdésben felsoroltakon kívül elláthatja a következő tevékenységeket is:]
„k) bizalmi vagyonkezelési tevékenység.”

(2) Az Ütv. 5. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Bizalmi vagyonkezelési tevékenység és egyéb ügyvédi tevékenység ugyanazon ügyfél számára egyidejűleg nem végezhető, kivéve, ha a megbízott ügyvédi iroda, a megbízást az ügyvédi iroda különböző tagjai látják el, és az ügyfél ehhez írásban kifejezetten hozzájárul.”

2. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosítása

2. §

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 50. § (1a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1a) A bizalmi vagyonkezelési jogviszony alapján fennálló, vagy létrejövő, kezelt vagyonba kerülő ingatlanra vonatkozó tulajdonjog bejegyzéssel egyidejűleg a 17. § (1) bekezdés 28. pontja szerinti tény, – külön erre irányuló kérelem nélkül is – fel kell jegyezni.”

3. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítása

3. §

(1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 32. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság, illetőleg a végrehajtható okiratot kiállító szerv a végrehajtható okiratot – a 10. § d) és e) pontjában említett végrehajtható okirat kivételével – megküldi az ügyelosztás szabályaira figyelemmel a Kar előzetes tájékoztatása alapján az adós lakóhelye, illetőleg székhelye szerinti végrehajtónak és a végrehajtást kérőnek.”

(2) A Vht. 32. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A végrehajtást kérő kérelmére az egyik adóstárssal szemben elrendelt végrehajtás foganatosítására az (1) vagy a (2) bekezdés szerint illetékes végrehajtó részére kell megküldeni az egyetemlegesen felelős többi adóstárssal, a zálogkötelezettal és a kezessel szemben kiállított végrehajtható okiratot is.”

4. §

A Vht. 33. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a végrehajtás foganatosítását megkezdő végrehajtó (a továbbiakban: ügygazda végrehajtó) székhelye szerinti fővároson, illetőleg megyén (a továbbiakban együtt: megye) kívül válik szükségessé helyszíni eljárási cselekmény foganatosítása, az ügygazda végrehajtó megküldi a végrehajtható okirat másolatát és a szükséges iratokat a Kar hivatali szervének, amely továbbítja az eljárási cselekmény foganatosításának helye szerint illetékes azon végrehajtónak (232., 255/A. §) vagy a végrehajtói iroda azon végrehajtó tagjának, akinek a székhelye a cselekmény foganatosításának helye szerinti megyében van (a továbbiakban: megkeresett végrehajtó).”

5. §

A Vht. 115. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A végrehajtó a lefoglalt ingóság értékesítése iránt a foglalást, illetve a vízi, légi jármű lajstromának, valamint a zálogjogi és hitelbiztosítéki nyilvántartás adatainak beszerzését [84. § (4) bekezdés, 103/A-103/B. §] követő 30 nap eltelté után haladéktalanul intézkedik. Ha az ingóság a közfoglalkoztatáshoz nyújtható támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott közfoglalkoztatási program keretében beszerzett és használt ingóság, akkor a becsértékének megállapítása iránt csak a támogatási időszak befejezése után lehet intézkedni.”

6. §

A Vht. 139. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az ingatlan a közfoglalkoztatáshoz nyújtható támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott közfoglalkoztatási programban használt ingatlan, becsértékének megállapítása iránt csak a támogatási időszak befejezése után lehet intézkedni.”

7. §

A Vht. 240/A. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A Kar hivatali szervének vezetője jóváhagyásával az állandó helyettes és az újonnan kinevezett önálló bírósági végrehajtó a végrehajtási ügyek átadása során megállapodhatnak úgy is, hogy a folyamatban lévő végrehajtási ügyeket az állandó helyettes foganatosítja, az újonnan kinevezett önálló bírósági végrehajtó csak a kinevezését követően elrendelt végrehajtási ügyekben jár el.”

8. §

A Vht. 241. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Helyszíni eljárási cselekményt a végrehajtójelölt akkor végezhet, ha a végrehajtói szakvizsgát letette. Végrehajtói kézbesítést a végrehajtójelölt akkor végezhet, ha a végrehajtójelölti kézbesítési vizsgát letette.”

9. §

(1) A Vht. 243. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A végrehajtó a kinevezését követő 90 napon belül köteles bejelenteni az állandó helyettesét a Kar hivatali szervének, és azzal egyidejűleg be kell nyújtania az állandó helyettese és közte létrejött, az állandó helyettesítésre vonatkozó megállapodást.”

(2) A Vht. 243. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Állandó helyettes bármely végrehajtó lehet. Az állandó helyettes új állandó helyettes bejelentéséig köteles ellátni helyettesítési feladatait. Amennyiben az állandó helyettes a helyettesi feladatainak ellátásában akadályozva van, nem látja el vagy arról lemondott, a Kar hivatali szervének vezetője a helyettesi feladatok ellátására a Kar elnökségével történő egyeztetést követően állandó helyetteset nevez ki. A végrehajtó kettőnél több állandó helyetteséget nem vállalhat.”

10. §

A Vht. a következő 306/Y. §-sal egészül ki:

„306/Y. § (1) E törvénynek az egyes törvényeknek az üzleti környezet jogi versenyképességének növelése érdekében szükséges módosításáról szóló 2017. évi törvénnyel (a továbbiakban e §-ban: Módtv.7.) megállapított 132/F. § (6) bekezdését, 145/B. §-át, 158. § (5) bekezdését a Módtv.7. hatálybalépésekor folyamatban lévő végrehajtási eljárásokban is alkalmazni kell azzal, hogy a Módtv.7. hatálybalépését követően a Módtv.7.-vel megállapított rendelkezéseknek megfelelően kerülnek a soron következő árverések kitűzésre.

(2) E törvénynek a Módtv.7.-vel megállapított 240/A. § (7) bekezdését a Módtv.7. hatálybalépését követően újonnan kinevezett kerülő önálló bírósági végrehajtók vonatkozásában kell alkalmazni.

(3) E törvénynek a Módtv.7.-vel megállapított 115. § (1) bekezdését, 139. § (4) bekezdését a Módtv.7. hatálybalépését követően indult végrehajtási eljárásokban kell alkalmazni.”

11. §

A Vht. 242. § (2) bekezdésében a „kamara” szövegrész helyébe a „Kar hivatali szerve” szöveg lép.

12. §

Hatályát veszti a Vht.

a) 47. § (2) bekezdésében az „a bizalmi vagyonkezelő vállalkozások és a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok nyilvántartását vezető hivatal”,

- b) 79/G. § (1) bekezdésében a „, továbbá az adós által bizalmi vagyonkezelőre ruházott kezelt vagyonok, vagy bizalmi vagyonkezelővel szembeni kedvezményezettkénti juttatáshoz való jogának”,
- c) 132/A. § (3)-(5) bekezdése,
- d) 132/F. § (6) bekezdésében, 145/B. §-ában az „az utolsó vételi ajánlat megtételét követő ötödik perc végéig”,
- e) 158. § (5) bekezdésében az „az utolsó átvételi ajánlat megtételét követő ötödik perc végéig” szöveg.

4. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény módosítása

13. §

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 5. §-a a következő *f*) ponttal egészül ki:

(A cég nevét (rövidített nevét))

„*f*) határokon átnyúló egyesülés céljára létrejövő cég esetén „egyesülés céljára alapított” („e.a.”)”

(toldattal kell használni.)

14. §

A Ctv. 30. §-a a következő (5b) bekezdéssel egészül ki:

„(5b) Ha a cég jegyzett tőkéjének emelése során a pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre bocsátására sor kerülhet a jegyzett tőke emeléséről hozott határozatban meghatározott feltételek szerint harmadik személynek történő fizetéssel is, a változásbejegyzési kérelemhez ügyvéd által ellenjegyzett vagy közjegyző által közokiratba foglalt vezető tisztségviselői nyilatkozatot kell csatolni a változás bejegyzéséhez szükséges pénzbeli vagyoni hozzájárulás megfizetésének megtörténtéről.”

15. §

(1) A Ctv. 50. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A változásbejegyzési kérelem elbírálására – a (2a) és (2b) bekezdésben foglalt eltérésekkel – egységesen a 46. §-ban meghatározott ügyintézési határidők vonatkoznak.”

(2) A Ctv. 50. §-a a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Nyilvánosan működő részvénytársaságra vonatkozó kérelem esetén a hiánypótlási határidő legfeljebb negyvenöt nap lehet.

(2b) Ha a nyilvánosan működő részvénytársaság vagy a zártkörűen működő részvénytársaság a működési formája megváltoztatásának elhatározását és annak az 52. § (1) bekezdése szerinti bejelentését követően kizárólag a jegyzett tőkéjének emeléséről nyújt be változásbejegyzési kérelmet, a cégbíróság a kérelemről a kérelem érkezésétől számított három munkanapon belül határoz. A kérelem vagy a kérelemhez csatolt okiratok bármely hibája vagy hiányossága

esetén a cégbíróság a kérelmet hiánypótlási eljárás lefolytatása nélkül elutasítja. Elutasítás esetén a cég a kérelmét a 45. § (5) bekezdése alkalmazásával ismételten benyújthatja. Ha a kérelem szerinti változás bejegyzésére vagy a kérelem elutasítására a kérelem érkezésétől számított három munkanapon belül nem kerül sor, a határidő leteltét követő munkanapon a változásbejegyzés – a kérelem alapján előszerkesztett adatok szerinti tartalommal – a törvény erejénél fogva, automatikus bejegyzéssel megtörténik.”

16. §

A Ctv. 61/A. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a zálogjogosult zálogjogosulti bizományost jelölt ki, a cégjegyzékben a zálogjogosulti bizományost kell feltüntetni a zálogjogosulti bizományos minőségének megjelölése mellett. Ha a zálogjogosult adatait a cégjegyzék már tartalmazza, a zálogjogosulti bizományos bejegyzésével egyidejűleg törölni kell azon zálogjogosultra vonatkozó adatokat, akinek a javára a zálogjogosulti bizományos eljár.”

17. §

A Ctv. 1. és 2. számú melléklete az *1. melléklet* szerint módosul.

18. §

A Ctv.

a) 27. § (3) bekezdés c) pontjában a „zálogjogosult nevét (cégnevét), lakóhelyét (székhelyét), cégjegyzékszámát (nyilvántartási számát)” szövegrész helyébe a „zálogjogosult (zálogjogosulti bizományos) nevét (cégnevét), lakóhelyét (székhelyét), cégjegyzékszámát (nyilvántartási számát), zálogjogosulti bizományos esetén e minőségét” szöveg,

b) 30. § (5) bekezdésében a „rendelkezésre bocsátott pénzbeli hozzájárulás összegét” szövegrész helyébe a „rendelkezésre bocsátott, a pénzforgalmi számla megnyitásáig a cég működése során fel nem használt pénzbeli vagyoni hozzájárulás összegét” szöveg,

c) 52. § (1) bekezdésében az „és *db*) alpontjaiban” szövegrész helyébe az „alpontjában” szöveg,

d) 52. § (3) bekezdésében a „bejegyzés napja a 2. számú melléklet” szövegrész helyébe a „változás időpontja a 2. számú melléklet” szöveg lép.

19. §

Hatályát veszti a Ctv. 52. § (3) bekezdésében az „és *db*)” szövegrész.

5. A tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló 2007. évi CXL. törvény módosítása

20. §

A tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló 2007. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Tctv.) 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) Ha az egyesülés egy olyan társaságba történő beolvadás útján történik, amely rendelkezik az összes olyan részesedéssel és az összes egyéb értékpapírral a beolvadó társaságban, amely a legfőbb szerv ülésén szavazati jogot biztosít, akkor a 3. § (1) bekezdés a), b) és d) pontja, valamint a 4. § (2)–(5) bekezdése nem alkalmazandó, és a beolvadó társaságok legfőbb szerveinek az egyesülési szerződés elfogadásáról nem kell szavaznia.

(2) Ha az egyesülés egy olyan társaságba történő beolvadás útján történik, amelynél az átvevő társaság rendelkezik a beolvadó társaság részvényeinek, illetve szavazati jogot biztosító egyéb értékpapírjainak legalább 90 %-ával, az egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló 2013. évi CLXXVI. törvény (a továbbiakban: Átv.) 24. § (6) bekezdése alkalmazható akkor is, ha az átvevő társaság nem részvénytársaság.”

21. §

A Tctv. a 13. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„A határokon átnyúló egyesülés céljára létrejövő magyarországi székhelyű társaságokra vonatkozó különös szabályok

13/A. § (1) Határokon átnyúló egyesülésben átvevő társaságként való részvétel céljára is alapítható magyarországi székhellyel tőkeegyesítő társaság (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban: átvevő társaság).

(2) Ha az átvevő társaság a cégbejegyzési kérelemben nyilatkozik arról, hogy határokon átnyúló egyesülésben átvevő társaságként való részvétel céljából jön létre, a cégbejegyzési kérelméhez csatolnia kell a 3. § és a 4. § szerinti okiratokat is azzal, hogy az egyesülési szerződés közös tervezetét és az egyesülési beszámolót a beolvadó tőkeegyesítő társaság vezető tisztségviselője készíti elő és írja alá.

(3) Az átvevő társaság alapításakor vezető tisztségviselő kijelölésére, felügyelőbizottság létrehozására, továbbá könyvvizsgáló választására nem kerül sor. Az egyesülés napjáig, illetve a 13/D. § (4) bekezdése szerinti változás bejegyzéséig az alapító, több alapító tag esetén a kijelölt alapító tag – a tagsági jogviszonya körében – ellátja az ügyvezetési és képviseleti feladatokat is. Az alapító, kijelölt alapító tag az ügyvezetési és képviseleti feladatai ellátására általános meghatalmazást adhat harmadik személy részére (tulajdonosi képviselő). Az általános meghatalmazást a cégbejegyzési kérelemhez mellékelni kell. Az alapító, a kijelölt alapító tag vagy a tulajdonosi képviselő az átvevő társaság cégjegyzékbe bejegyzett képviselője, akire a vezető tisztségviselőre vonatkozó kizáró okokat és felelősségi szabályokat alkalmazni kell.

(4) Az átvevő társaság pénzforgalmi számlát nem nyit. A pénzbeli vagyoni hozzájárulás befizetésének igazolásáról ügyvéd által ellenjegyzett vagy közjegyzői okiratba foglalt – (3) bekezdés szerinti – képviselő általi nyilatkozatot kell a cégbejegyzési kérelemhez csatolni.

(5) Az átvevő társaság cégbejegyzési eljárása során az állami adó- és vámhatóság az adószám kiadásának feltételeit megvizsgálja, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 24/C. §-ában foglaltak szerint jár el, azonban az átvevő társaság számára adószámot nem állapít meg. Ha az állami adó- és vámhatóság arról értesíti a cégbíróságot, hogy az adószám megállapításának akadálya nem merült fel, az adószám kiadásának elmaradása az átvevő társaság cégnyilvántartásba való bejegyzését nem akadályozza. Ha az állami adó- és vámhatóság arról értesíti a cégbíróságot, hogy az adószám kiadásának megtagadását megalapozó akadályt állapított meg, a cégbíróság a Ctv. 44/A. §-a szerint jár el.

(6) Az átvevő társaság cégbejegyzési eljárása során statisztikai számjelet nem kap.

(7) A cégbíróság az átvevő cég cégnevét „egyesülés céljára alapított” („e.a.”) toldattal jegyzi be a cégjegyzékbe. A toldatot a cégbíróság az egyesülés napjával vagy a 13/D. § szerinti változásbejegyzési kérelem bejegyzésével egyidejűleg törli.

13/B. § (1) Az átvevő társaság az egyesülés napjáig, vagy a 13/D. § (4) bekezdése szerinti változás bejegyzéséig harmadik személyekkel polgári jogi jogviszonyt nem létesíthet, kötelezettséget nem vállalhat, jogokat nem szerezhethet és az átvevő társaság, illetve a képviselőjét ellátó személy kizárólag az egyesülés megvalósulása érdekében hozhat döntést, illetve járhat el.

(2) A cégbejegyzéstől az egyesülésig, vagy a 13/D. § (4) bekezdése szerinti változás bejegyzéséig az átvevő társaság cégadataiban kizárólag a cégnév, a székhely, a képviselő és a tag tekintetében történhet változás.

(3) Az átvevő társaságot az egyesülés napjáig, vagy a 13/D. § (4) bekezdése szerinti változás bejegyzéséig az adóregisztráción kívül Art. szerinti adókötelezettség nem terheli.

13/C. § (1) Az átvevő társaság egyesülése során a Ptk. 3:40. § c) pontja és a 3:101. § (2) bekezdés e) pontja szerinti korlátozás nem alkalmazandó.

(2) Az 5. § (1) és (2) bekezdése szerinti közzétételre az Átv. szerinti közzététellel egyidejűleg kerülhet sor.

(3) Az átvevő társaság alapítói a társaság létesítő okiratának aláírásával egyidejűleg is dönthetnek a 3. § és a 4. § szerinti okiratok elfogadásáról, amely esetben az alapítók nyilatkozata azon a napon válik hatályossá, amely napon az átvevő társaságot a cégbíróság bejegyzi. Az átvevő társaság bejegyzésével a cégbírósági bejegyző végzés az egyesülési szerződés részévé válik.

13/D. § (1) Ha az egyesülés bejegyzésére az átvevő társaság cégjegyzékbe történő bejegyzésétől számított egy éven belül nem kerül sor – kivéve a (4) bekezdés szerinti esetet –, az átvevő társaságot a cégbíróság automatikusan meghozott végzéssel – e törvényre való hivatkozással – jogutód nélkül hivatalból törli a cégjegyzékből. Az átvevő társaság törlése esetén a társaság jogviszonyainak lezárására a Ptk. 3:101. § (4) és (5) bekezdésében foglalt szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy a vezető tisztségviselőt terhelő kötelezettség és felelősség az átvevő társaság bejegyzett képviselőjét terheli.

(2) Az egyesülés bejegyzésére irányuló változásbejegyzési kérelemben és annak mellékletét képező – a változásokkal egységes szerkezetbe foglalt – létesítő okiratban meg kell jelölni a jogutód vezető tisztségviselőjét és képviselőjét, továbbá – a 13/A. § (4) bekezdésében meghatározott alakisági feltételeknek megfelelő – vezető tisztségviselő általi nyilatkozattal igazolni kell, hogy a jogutód társaság jegyzett tőkéje teljes egészében rendelkezésre bocsátott. A jogutód vagyonszámlája jegyzett, de még be nem fizetett tőke összeget nem tartalmazhat, továbbá – korlátolt felelősségű társaság jogutód esetén – a Ptk. 3:162. § szabályainak alkalmazására a jogutód társaság létesítő okiratában nincs lehetőség.

(3) Beolvadás esetén a továbbműködő átvevő, összeolvadás esetén a jogutód társaság (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: jogutód) az egyesüléstől a cégformájára irányadó általános szabályok szerint működik tovább azzal, hogy az egyesülés bejegyzésétől számított nyolc napon belül a jogutód vezető tisztségviselője köteles pénzforgalmi számlát nyitni és az alapításkor rendelkezésre bocsátott pénzbeli hozzájárulás összegét is a számlára befizetni. Az egyesülés bejegyzésére irányuló változásbejegyzési eljárás során – a Ctv. 57. § (1a) bekezdése szerinti tájékoztatással együtt – a jogutód társaság részére az állami adó- és vámhatóság adószámot állapít meg azzal, hogy az adószám kiadását követően az Art. 24/D. § szerint jár el. A jogutód társaság az egyesülés bejegyzésével statisztikai számjelet kap.

(4) Az (1) bekezdés szerinti határidő letelte előtt az átvevő társaság változásbejegyzési kérelemmel kezdeményezheti a cégformájára irányadó általános szabályok szerinti továbbműködését. A változásbejegyzési kérelemben és annak mellékletét képező – a változásokkal egységes szerkezetbe foglalt – létesítő okiratban meg kell jelölni a társaság vezető tisztségviselőjét és képviselőjét. A változás bejegyzésére csak azt követően kerülhet sor, hogy az állami adó- és vámhatóság – a cégbejegyzésre vonatkozó rendelkezések alkalmazásával – a társaság részére adószámot, a Központi Statisztikai Hivatal pedig statisztikai számjelet állapít meg. A cég pénzforgalmi számlájára a (3) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(5) A jogutód társaság üzleti éve az egyesülés napjával kezdődik. A (4) bekezdés szerinti esetben a társaság üzleti éve a változásbejegyzési kérelem cégbíróági bejegyzésének napjával kezdődik. Az átvevő társaság az alapítás és az egyesülés, illetve a változásbejegyzés időpontja közötti időszakban felmerült gazdasági eseményeket a társaság az egyesülés, illetve a változásbejegyzés napjával számolja el nyilvántartásaiban.”

22. §

A Tettv. „Záró rendelkezések” alcíme a következő 14/A. §-sal egészül ki:

„14/A. § E törvénynek az egyes törvényeknek az üzleti környezet jogi versenyképességének növelése érdekében szükséges módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított 13/A.-13/D. §-át a Módtv. hatálybalépését követően benyújtott cégbejegyzési kérelmek esetében kell alkalmazni.”

6. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosítása

23. §

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:311. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A kedvezményezett jogosultság megszűnik, ha a kedvezményezett a szerződésben meghatározottaktól eltérő jogcímen érvényesít igényt a kezelt vagyonnal szemben.”

24. §

A Ptk. 6:325. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A vagyonrendelő a halála vagy jogutód nélküli megszűnése esetére a szerződésben kijelölheti a vagyonrendelőt megillető jogok gyakorlására jogosult és a vagyonrendelőt terhelő kötelezettségek teljesítésére köteles személyt. A kijelölésnek a vagyonkezelőhöz intézett nyilatkozattal történő elfogadása esetén a kijelölt személyt a vagyonrendelő jogai és kötelezettségei illetik meg, illetve terhelik abban a körben, amelyben a szerződés e jogait és kötelezettségeit nem korlátozta.”

25. §

A Ptk. 6:326. § (1) bekezdése a következő *e*) ponttal egészül ki:

(A bizalmi vagyonkezelés megszűnik, ha)

„e) a vagyonrendelő a határozatlan időre kötött szerződést – annak eltérő rendelkezése hiányában – felmondja.”

26. §

A Ptk. 6:329. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Végrendelettel alapított bizalmi vagyonkezelési jogviszony a vagyonkezelővé való kijelölésnek a vagyonkezelő által a végrendeletben meghatározott tartalommal történő elfogadásával a vagyonrendelő halálának időpontjára visszamenő hatállyal jön létre.”

27. §

A Ptk. 7:80. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kötelesrész alapja a hagyaték tiszta értéke, valamint az örökhagyó által élők között bárkinek juttatott ingyenes adományok juttatáskori tiszta értéke, ideértve az örökhagyó által bizalmi vagyonkezelésbe adott vagyon értékét is (a továbbiakban: ingyenes adomány).”

28. §

A Ptk. 7:96. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Végrendelettel alapított bizalmi vagyonkezelési jogviszony esetén a bizalmi vagyonkezelő a hagyatéki tartozásokért a kezelt vagyonnal úgy felel, mintha dologi hagyományban részesült volna.”

7. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény módosítása

29. §

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 5. alcíme a következő 12/A. §-sal egészül ki:

„12/A. § A korlátolt felelősségű társaság és a zártkörűen működő részvénytársaság a jegyzett tőkéjének felemelése során – kivéve a zártkörűen működő társaság működési formájának megváltoztatásához kapcsolódó tőkeemelést – a pénzbeli vagyoni hozzájárulás társaság részére történő rendelkezésre bocsátásának minősül az is, ha a pénzbeli hozzájárulás teljesítését vállaló személy a befizetni vállalt pénzbeli vagyoni hozzájárulást a jegyzett tőke emeléséről hozott határozatban meghatározott feltételek szerint a társaságot terhelő fizetési kötelezettség teljesítéseként harmadik személynek fizeti meg. E rendelkezés nem alkalmazható, ha a cégjegyzék adata szerint a társaság ellen csődeljárás, felszámolási eljárás, kényszerterelési eljárás vagy végrehajtás folyik, továbbá, ha a társaságot jogerősen megszüntnek nyilvánították.”

8. A bizalmi vagyonkezelőkről és tevékenységük szabályairól szóló 2014. évi XV. törvény módosítása

30. §

A bizalmi vagyonkezelőkről és tevékenységük szabályairól szóló 2014. évi XV. törvény (a továbbiakban: Bvktv.) 2. § 2. pont *c*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a pont a következő *d*) alponttal egészül ki:

*(E törvény alkalmazásában:
vezető állású személy:)*

„*c*) ügyvédi iroda esetén az irodavezető, illetve a szervezeti képvisellet ellátó személy, valamint

d) akit a létesítő okirat vagy a működésre vonatkozó belső szabályzat ilyenként határoz meg.”

31. §

A Bvktv. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) Üzletszerű bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végez az a bizalmi vagyonkezelő, aki legalább két bizalmi vagyonkezelési jogviszony alapján végzi tevékenységét. Üzletszerű bizalmi vagyonkezelési tevékenység a hivatal által kibocsátott engedély (a továbbiakban: engedély) birtokában végezhető.

(2) Üzletszerű bizalmi vagyonkezelési tevékenységet

a) Magyarország területén székhellyel rendelkező korlátolt felelősségű társaság vagy zártkörűen működő részvénytársaság,

b) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban székhellyel rendelkező vállalkozás Magyarországon nyilvántartásba vett fióktelepe (a továbbiakban: fióktelep), valamint

c) ügyvédi iroda

(a továbbiakban együtt: bizalmi vagyonkezelő vállalkozás) végezhet.

(3) A bizalmi vagyonkezelő vállalkozás

a) megfelel a nemzeti vagyonról szóló törvényben meghatározott átlátható szervezetre vonatkozó előírásoknak,

b) jó üzleti hírnévvel rendelkezik,

c) – ide nem értve az ügyvédi irodát – főtevékenységként csak bizalmi vagyonkezelést, melléktevékenységként pedig a bizalmi vagyonkezelési kötelezettség teljesítéséhez szükséges, azzal közvetlenül összefüggő tevékenységet végez,

d) – ide nem értve az ügyvédi irodát – köteles cégnevének vezérszavában e minőségét magyar nyelven szerepeltetni,

e) szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban, vagy az állami adóhatóságnál tartozása nem áll fenn, valamint

f) nem lehet olyan vállalkozás, melynek felügyeleti szerve – az engedély kiadása iránti kérelem benyújtását megelőző tíz éven belül – tevékenység-végzési engedélyét hivatalból visszavonta.

(4) A bizalmi vagyonkezelő vállalkozás tagja (tulajdonosa) nem folytathat üzletszerű és nem üzletszerű bizalmi vagyonkezelési tevékenységet.”

32. §

(1) A Bvktv. 4. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A jó üzleti hírnév fennállásának megállapítása érdekében a hivatal megkeresésére az állami adó- és vámhatóság a kérelmezőre, annak tagjára, valamint vezető állású személyére vonatkozóan a jó üzleti hírnevet befolyásoló, az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére álló információ átadása érdekében adatot szolgáltat. A hivatal az adatokat az eljárás jogerős lezárásáig kezelheti.”

(2) A Bvktv. 4. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A jó üzleti hírnév bizonyításának sikertelenségét a hivatalnak határozattal kell megállapítania. Jó üzleti hírnévvel rendelkezik az,

a) aki mentes a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás óvatos, körültekintő és megbízható működését veszélyeztető befolyástól, valamint biztosítani képes a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás megbízható, gondos irányítását, ellenőrzését, illetve működését,

b) akinek üzleti kapcsolatrendszere és tulajdonosi szerkezete átlátható.”

33. §

(1) A Bvktv. 6. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bizalmi vagyonkezelő vállalkozás köteles honlapot fenntartani és azon közzétenni)

„b) cégjegyzékszámát, vagy ügyvédi kamarai nyilvántartási számát,”

(2) A Bvktv. 6. § e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bizalmi vagyonkezelő vállalkozás köteles honlapot fenntartani és azon közzétenni)

„e) számviteli törvény szerinti beszámolóját,”

34. §

A Bvktv. 8. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az informatikai rendszer megfelelőségét a pénzügyi intézmények, a biztosítók és a viszontbiztosítók, továbbá a befektetési vállalkozások és az árutózsdei szolgáltatók informatikai rendszerének védelméről szóló kormányrendelet rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával külső szakértő (a továbbiakban: tanúsító szervezet) által kiadott tanúsítvánnyal kell igazolni. A tanúsító szervezet a vizsgált intézmény kezelésében lévő, a tanúsítás lefolytatásához szükséges adatokat – ideértve a személyes adatokat és üzleti titkokat is – a tanúsítással igazolandó követelmények teljesülésének vizsgálata céljából, a tanúsítási eljárás lefolytatásához szükséges mértékben, a tanúsítási eljárás befejezéséig jogosult kezelni, azokat harmadik személy részére nem továbbíthatja.”

35. §

(1) A Bvktv. 10. § (2) bekezdés j) és k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kérelemhez mellékelni kell)

„j) a pénzmosásról és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni

korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvények szerinti szabályzatának elfogadásáról tett nyilatkozatot,
k) a kérelmező pénz- és értékkezelési szabályzatát,”

(2) A Bvktv. 10. § (2) bekezdés *n*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kérelemhez mellékelni kell)

„*n*) ügyvédi iroda esetén az ügyvédi irodák nyilvántartásába való felvételtől szóló igazolást,”

(3) A Bvktv. 10. § (2) bekezdés *q*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kérelemhez mellékelni kell)

„*q*) a kérelmező vezető állású személyének, természetes személy tagjának, munkavállalójának hatósági erkölcsi bizonyítványát annak igazolására, hogy velük szemben a 4. § (1) bekezdés *a*) pontja, illetve *b*) pontja szerinti kizáró okok nem állnak fenn,”

36. §

A Bvktv. 11. §-a a következő (3)-(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a bizalmi vagyongazdálkodó vállalkozás nem csatolta a 10. § (2) bekezdés *q*) pontja szerinti hatósági erkölcsi bizonyítványt, a hivatal a büntügyi nyilvántartó szervtől a büntügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a büntügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Bnytv.) 69. § (2) bekezdésében foglalt adatok megadásával a Bnytv. 71. § (2) bekezdése szerinti adatigényléssel vizsgálja meg azt, hogy felmerül-e a kérelmező vezető állású személyére, természetes személy tagjára, munkavállalójára vonatkozó, a 4. § (1) bekezdés *a*) pontja, illetve *b*) pontja szerinti kizáró okot megalapozó adat.

(4) A hivatal a 3. § (3) bekezdés *e*) pontja szerinti igazolást az állami adóhatóságtól közvetlenül szerzi be.

(5) A hivatal a bizalmi vagyongazdálkodó vállalkozás engedélyezési eljárásával összefüggésben felmerült adótitkot megismerheti és kezelheti.”

37. §

A Bvktv. 6. alcíme a következő 11/A. §-sal egészül ki:

„11/A. § A hivatal engedélyezési eljárása esetén az ügyintézési határidő 9 hónap.”

38. §

A Bvktv. 13. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A nyilvántartás tartalmazza:

a) a bizalmi vagyongazdálkodó vállalkozás

aa) elnevezését,

ab) székhelyét,

ac) telefonszámát, elektronikus levélcímét, honlapjának címét,

ad) ügyintézésre szolgáló helyiségének címét, ahol tevékenységet folytat,

- ae)* cégjegyzékszámát, vagy ügyvédi kamarai nyilvántartási számát,
- af)* nyilvántartási számát,
- b)* a bizalmi vagyongazdálkodó vállalkozás tevékenység-végzési engedélyét kiadó határozat jogerőre emelkedésének napját,
- c)* az engedély visszavonását elrendelő határozat jogerőre emelkedésének a napját,
- d)* a nyilvántartásba vétel feltételeinek vizsgálatával összefüggő – 31. § (1) bekezdése szerinti – körülményeket.”

39. §

A Bvktv. IV. Fejezete a következő 18/A. §-sal egészül ki:

„18/A. § (1) A nem üzletszerűen eljáró bizalmi vagyongazdálkodó által kötött bizalmi vagyongazdálkodási szerződést közjegyzői okiratba vagy ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratba kell foglalni.

(2) Ha a bizalmi vagyongazdálkodást végző gazdálkodó szervezet tevékenységét nem üzletszerűen látja el,

a) meg kell felelnie a nemzeti vagyonról szóló törvényben meghatározott átlátható szervezetre vonatkozó előírásoknak, valamint

b) tagja (tulajdonosa), a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozása, vezető állású személye és ezeknek a Ptk. szerinti hozzátartozója nem végezhet bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet.”

40. §

A Bvktv. 20. § (3) bekezdése a következő *c)* ponttal egészül ki:

(A bejelentéshez mellékelni kell)

„*c)* a pénzmosásról és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvények szerinti szabályzatának elfogadásáról tett nyilatkozatot.”

41. §

A Bvktv. 21. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A hivatal nyilvántartásba vételi eljárása esetén az ügyintézési határidő 60 nap.”

42. §

A Bvktv. 22. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. § (1) A hivatal a bizalmi vagyongazdálkodási szerződések alapján átruházott kezelt vagyonokra vonatkozó adatok felkutathatósága céljából nyilvántartást vezet a nem üzletszerűen eljáró bizalmi vagyongazdálkodókról, a velük szerződő vagyongazdálkodókról és a közöttük létrejött szerződésben meghatározott kedvezményezettekről, valamint a bizalmi vagyongazdálkodási jogviszonyokról.

(2) A nyilvántartás tartalmazza

a) a 20. § (1) és (2) bekezdésében foglalt adatokat,

- b) a bejelentés napját és a nyilvántartásba vétel napját,
- c) a nyilvántartásból való törlés tényét, okát és napját,
- d) a nyilvántartásba vétel feltételeinek vizsgálatával összefüggő – 31. § (1) bekezdése szerinti – körülményeket.

(3) A nyilvántartás a (2) bekezdésben foglaltakon túlmenően semmilyen jog vagy tény fennállását nem tanúsítja vagy bizonyítja. A bizalmi vagytonkezelési szerződés valósággal egyezőségéért, a bejelentésben szereplő adatok helyességéért a bejelentő felel.”

43. §

A Bvktv. V. Fejezete helyébe a következő fejezet lép:

„V. Fejezet A BIZALMI VAGYONKEZELÉSI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSE FELTÉTELEINEK VALÓ MEGFELELÉS VIZSGÁLATA

17. A vizsgálat általános szabályai

31. § (1) A hivatal a Ket. hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályai szerint vizsgálja, hogy a nyilvántartásba-vétel feltételei megvalósulnak-e

- a) a bizalmi vagytonkezelő vállalkozások és
- b) a bizalmi vagytonkezelési jogviszonyok vonatkozásában.

(2) A hivatal az e törvényben meghatározott engedélyezési, valamint nyilvántartásba-vételi feltételek fennállásáról tett nyilatkozatok valóságnak való megfeleléségét azok valótlanására utaló alapos ok esetén vizsgálja.

(3) A hivatal visszavonja az engedélyt, vagy törli a nyilvántartásból a bizalmi vagytonkezelési jogviszonyt, ha az engedély kiadásához vagy a nyilvántartásba vételhez szükséges feltételek már nem állnak fenn.”

18. Az engedélyezési feltételek fennállásának vizsgálata

32. § (1) A bizalmi vagytonkezelő vállalkozás évente – felhívás nélkül, legkésőbb az adott év július 30. napjáig – köteles igazolni a hivatalnak, hogy az engedély-kiadás feltételei fennállnak. Ennek érdekében megküldi a hivatalnak az engedély-kiadási kérelemhez csatolandó – az ismételt igazolás benyújtásától számított harminc napnál nem régebbi – okiratokat, valamint a bizalmi vagytonkezelő vállalkozás könyvvizsgáló által ellenőrzött számviteli törvény szerinti beszámolóját.

(2) Ha a bizalmi vagytonkezelő vállalkozás által benyújtandó mellékletek – ide nem értve a számviteli törvény szerinti beszámoló – tartalma nem változott, erről elegendő nyilatkozatot tenni.

(3) A bizalmi vagytonkezelő vállalkozás cégkivonatát a hivatal a cégnyilvántartásból elektronikus úton, közvetlen lekérdezéssel szerzi meg.

33. § A hivatal indokolt esetben a 32. § (1) bekezdése szerinti tartalmú, illetve a hivatal által meghatározott egyéb, a vizsgálat ellátásához szükséges adatokat tartalmazó rendkívüli adatszolgáltatásra kötelezheti a bizalmi vagytonkezelő vállalkozást.

34. § Ha a bizalmi vagytonkezelő vállalkozás a hivatal felhívása ellenére sem tudja megfelelően igazolni azt, hogy az engedély kiadásának feltételei továbbra is fennállnak, a hivatal a bizalmi vagytonkezelő vállalkozás engedélyét visszavonja.

35. § A hivatal e cím szerinti vizsgálata nem minősül a bizalmi vagyonkezelési tevékenység feletti felügyeleti tevékenységnek.”

44. §

A Bvktv. 44. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Akkor nem minősül az (1) bekezdés szerinti kiszervezésnek a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás által igénybevett jogi tanácsadás, adószakértői, adótanácsadói tevékenység, kézbesítés, számítástechnikai rendszerfejlesztés, számítástechnikai üzemeltetés és karbantartás, az alkalmazottak képzése és továbbképzése, a számlázás, bérszámfejtés, könyvelés, a bizalmi vagyonkezelő helyiségei és alkalmazottai biztonságának megteremtését célzó tevékenység harmadik személy igénybevételével történő végzése, továbbá a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás részére munkaviszony, vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében végzett tevékenység, ha a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás kétséget kizáróan bizonyítja, hogy annak költsége nem tartozik bele a bizalmi vagyonkezelési szerződés megkötésével, teljesítésével kapcsolatosan az ügyfél által a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás vagy harmadik személy részére teljesítendő bármilyen díjba vagy költségbe.”

45. §

A Bvktv. a következő 29/A. alcímmel egészül ki:

„29/A. Átmeneti rendelkezés

48/A. § (1) A 3. § (1) bekezdése szerinti üzletszerű bizalmi vagyonkezelési tevékenység vonatkozásában az egyes törvényeknek az üzleti környezet jogi versenyképességének növelése érdekében szükséges módosításáról szóló 2017. évi törvény (a továbbiakban: Módtv.) hatálybalépését követően létrejött bizalmi vagyonkezelési jogviszony mellett a Módtv. hatálybalépését megelőzően létrejött bizalmi vagyonkezelési jogviszonyt is számításba kell venni.

(2) Semmis az a bizalmi vagyonkezelési szerződés, amelynek megkötése az (1) bekezdés alkalmazása folytán üzletszerű bizalmi vagyonkezelési tevékenység folytatását valósítja meg.

(3) Ha a Módtv. hatálybalépése előtt kötött bizalmi vagyonkezelési szerződésben kijelölt, nem üzletszerűen eljáró bizalmi vagyonkezelést végző gazdálkodó szervezet nem felel meg a nemzeti vagyronról szóló törvényben meghatározott átlátható szervezetre vonatkozó előírásoknak, e követelménynek 2017. december 31. napjáig kell eleget tennie, ellenkező esetben e határidő lejártát követő napon a vagyonkezelői megbízatása megszűnik. Az átlátható szervezetre vonatkozó előírások teljesítését a hivatal számára be kell jelenteni.

(4) A Módtv. hatálybalépésekor tevékenység-végzési engedéllyel rendelkező bizalmi vagyonkezelő vállalkozás a Módtv.-nyel megállapított engedélyezési feltételeknek való megfelelést igazoló dokumentumokat, a számviteli törvény szerinti beszámolóját, továbbá informatikai rendszere megfelelőségével összefüggő tanúsítványt a Módtv. hatálybalépését követő évben a 32. § (1) bekezdése szerinti igazolási kötelezettsége keretében nyújtja be.”

46. §

A Bvktv.

- a) 1. § b) pontjában a „nyilvántartási eljárására” szövegrész helyébe a „nyilvántartási eljárására, az engedélyezési feltételek meglétének vizsgálatára” szöveg,

- b) 7. § (1) bekezdésében a „köteles” szövegrész helyébe a „saját tőkéjén felül köteles” szöveg,
 - c) 10. § (2) bekezdés a) pontjában a „módosítását” szövegrész helyébe a „módosítását, vagy egységes szerkezetbe foglalt létesítő okiratát” szöveg,
 - d) 10. § (2) bekezdés l) pontjában a „szakértő” szövegrész helyébe a „tanúsító szervezet” szöveg,
 - e) 13. § (1) bekezdésében a „kezelt vagyona vonatkozó adatok felkutathatósága és a bizalmi vagyongazdálkodók feletti ellenőrzés ellátása” szövegrész helyébe a „bizalmi vagyongazdálkodási tevékenység végzéséhez szükséges feltételek teljesülésének vizsgálata” szöveg,
 - f) 13. § (2) bekezdésében és 15. § a) pontjában a „jogerőre emelkedett” szövegrész helyébe a „véglegessé vált” szöveg, 13. § (2) bekezdésében és 15. § a) pontjában a „jogerőre emelkedett” szövegrész helyébe a „véglegessé vált” szöveg,
 - g) 13. § (3) bekezdés b)-c) pontjában a „jogerőre emelkedésének” szövegrész helyébe a „véglegessé válásának” szöveg,
 - h) 15. § b) pontjában a „megszűnt” szövegrész helyébe a „jogutód nélkül megszűnt” szöveg,
 - i) 18. §-ában az „a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény (a továbbiakban: Ket.)” szövegrész helyébe az „az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Ákr.)” szöveg,
 - j) 11. alcímének címében a „bejelentése” szövegrész helyébe az „, és annak bejelentése” szöveg,
 - k) 20. § (2) bekezdésében a „látja el” szövegrész helyébe a „látja el, és megfelel a 18/A. §-ban foglalt feltételeknek” szöveg,
 - l) 21. § (1) bekezdésében a „csatolta” szövegrész helyébe az „a bizalmi vagyongazdálkodó csatolta” szöveg,
 - m) 30. §-ában az „a Ket.” szövegrész helyébe az „az Ákr.” szöveg,
 - n) 31. § (1) bekezdésében az „a Ket.” szövegrész helyébe az „az Ákr.” szöveg,
 - o) 46. § (1) bekezdésében a „rendelkezéseit” szövegrész helyébe az „, ügyvédi iroda felszámolására a Cstv. rendelkezéseit” szöveg
- lép.

47. §

Hatályát veszti a Bvktv.

- a) 1. § d) pontja,
- b) 2. § 2. pont b) alpontjában az „és” szövegrész,
- c) 10. § (2) bekezdés o-p) pontja,
- d) 14. § (1a) bekezdése,
- e) 21. § (1) bekezdésében az „a bejelentett szerződés érvényesen létrejött és” szöveg,
- f) 24. § (1a) bekezdése,
- g) 28. §-ában az „a Ket. szerinti” szöveg,
- h) 19-21. alcíme,
- i) 39. § (1) bekezdésében az „, a hatósági ellenőrzés” szöveg,
- j) 39. § (2) bekezdése,
- k) 40. § (2) bekezdése,
- l) 24. alcíme,
- m) 44. § (2) bekezdése,
- n) 45. § (3)-(4) bekezdése,
- o) 1. melléklete.

9. Záró rendelkezések

48. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) A 37. §, a 41. §, a 46. § *f)-g) i), m)-n)* pontja, és a 47. § *g)* pontja 2018. január 1-jén lép hatályba.

49. §

(1) E törvény 22. §-a a 77/91/EGK, a 78/855/EGK, a 82/891/EGK tanácsi irányelvnek és a 2005/56/EK irányelvnek az egyesülések és szétválások esetében alkalmazandó jelentéstételi és dokumentációs kötelezettségek tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/109/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv 4. cikk (2) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény 8. alcíme a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(3) A törvény tervezetének előzetes bejelentése a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikk (7) bekezdése és 39. cikk (5) bekezdése szerint megtörtént.

1. A Ctv. 1. számú melléklet II.1. b) pont *ba*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(II. Ha a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem tartalmára tekintettel kötelező, az egyes cégformák bejegyzéséhez (változásbejegyzéséhez) szükséges további okiratok:

1. korlátolt felelősségű társaság esetén

b) a vagyoni hozzájárulással kapcsolatban)

„*ba*) pénzforgalmi szolgáltató igazolása a pénzbeli vagyoni hozzájárulás befizetéséről, vagy ügyvéd által ellenjegyzett vagy közjegyző által közokiratba foglalt ügyvezetői nyilatkozat a pénzbeli vagyoni hozzájárulásnak a társaság rendelkezésére bocsátásáról, illetve bejegyzett társaság esetében taggyűlési határozatban meghatározottak szerint történő megfizetéséről.”

2. A Ctv. 1. számú melléklet III. pontja a következő 8-10. ponttal egészül ki:

(III. Átalakulás bejegyzéséhez szükséges további okiratok:)

„8. tanúsítvány kiadásához az 1., a 2., a 4-6. pontok alatti okiratok, a tőkeegyesítő társaságok határon átnyúló egyesüléséről szóló 20017. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Tetv.) 6. § (2) bekezdésében meghatározott okiratok, továbbá a nem magyar nyelven készült okiratok hiteles magyar nyelvű fordítása;

9. a határon átnyúló egyesülés útján magyarországi székhellyel létrejövő társaság bejegyzéséhez az 1., a 2., a 4-6. pontok alatti okiratok, a tanúsítvány, a Tetv. 12. § (3) bekezdésében meghatározott okiratok, továbbá a nem magyar nyelven készült okiratok hiteles magyar nyelvű fordítása;

10. a Tetv. 13/D. § szerinti bejegyzés esetén az 1., a 2., az 5. pontok alatti okiratok, a tanúsítvány, a Tetv. 12. § (3) bekezdésében meghatározott okiratok, továbbá a nem magyar nyelven készült okiratok hiteles magyar nyelvű fordítása;”

3. A Ctv. 2. számú melléklet II.1. e) pontja a következő *ec*) alponttal egészül ki:

(II. Ha a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem tartalmára tekintettel kötelező, az egyes cégformák bejegyzéséhez (változásbejegyzéséhez) szükséges további okiratok:

1. korlátolt felelősségű társaság esetén:

e) az üzletrész elzálogosításához kapcsolódóan)

„*ec*) zálogjogosulti bizományos bejegyzése (törlése) esetén a zálogjogosulti bizományost kijelölő (kijelölést megszüntető) okirat, ha az üzletrészen alapított zálogjog feltüntetésére a zálogjogosulti bizományos bejegyzésével együtt kerül sor, az *ea*) pont szerinti okiratok is;”

4. A Ctv. 2. számú melléklet II.2. b) pont *ba*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(II. Ha a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem tartalmára tekintettel kötelező, az egyes cégformák bejegyzéséhez (változásbejegyzéséhez) szükséges további okiratok:

2. b) részvénytársaság tőkeváltozásával kapcsolatban)

„*ba*) új részvényekkel történő alaptőke-emelés esetében annak igazolása, hogy a tőkeemelést megelőzően forgalomba hozott részvények névértéke (kibocsátási értéke) befizetésre került és az érintettnek minősülő részvényfajta, illetve részvényosztály részvényeseinek hozzájárulást igazoló okiratok, továbbá a pénzforgalmi szolgáltató igazolása a már teljesített pénzbeli

vagyoni hozzájárulás befizetéséről, illetve ügyvéd által ellenjegyzett vagy közjegyző által közokiratba foglalt vezető tisztségviselői nyilatkozat a pénzügyi vagyoni hozzájárulásnak a közgyűlési határozatban meghatározottak szerint történő megfizetéséről,”

5. A Ctv. 2. számú melléklet III.1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Átalakulás bejegyzéséhez szükséges további okiratok:)

„1. az átalakulást megelőzően még be nem fizetett, illetve nem szolgáltatott vagyoni hozzájárulás teljesítésének igazolása, kivéve a Tetv. 13/A. §-13/D. § szerinti esetben;”

6. A Ctv. 2. számú melléklet III.3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Átalakulás bejegyzéséhez szükséges további okiratok:)

„3. a szükséges tőkepótlás befizetésének, illetve teljesítésének igazolása, a Tetv. 13/A. §-13/D. § szerinti esetben annak igazolása, hogy a teljes jegyzett tőke rendelkezésre bocsátásra került;”

7. A Ctv. 3. számú melléklet II. pontja a következő 17. ponttal egészül ki:

(A szerződésmintával történő cégalapításhoz szükséges okiratok

II. Ha a bejegyzési kérelem tartalmára tekintettel szükséges, egyéb benyújtandó okiratok:)

„17. végrehajtói iroda esetén a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar alapítási engedélye.”

8. Hatályát veszti a Ctv.

a) 2. számú melléklet II.2. d) pont db) alpontja,

b) 3. számú melléklet II.15. pont a) és b) alpontja.

Indokolás

Általános indokolás

Magyarország versenyképességének növelése az erre irányuló gazdaságpolitikai intézkedések mellett a jogi szabályozó környezet módosításával is elősegíthető. A felesleges adminisztratív terhek leépítése, az előremutató, a gazdasági igényeket felismerő, és azt kielégítő jogi szabályozás olyan keretet tud biztosítani, mely hozzájárul hazánk versenyképességének növeléséhez. A Javaslát a fenti célok elérése érdekében az alábbi intézkedéseket tartalmazza:

I. A Javaslát biztosítja, hogy a *nyilvánosan működő részvénytársaságok tőkeemelése* a lehető leggyorsabban átvezethető legyen a cégnyilvántartáson. Mivel a tőzsdéi cégek tőkeemelése során a Magyar Nemzeti Bank mint Felügyelet, engedélyezési, ellenőrzési jogkört gyakorol, a cégbíróság az eljárása során formális ellenőrzést végez. A tőkepiaci folyamatok sikere elsődleges fontosságú ezekben az ügyekben, így a Javaslát biztosítani kívánja, hogy a részvényjegyzés lezárását követően a lehető legrövidebb időn belül megkezdődhessen a részvények keletkeztetése; ez utóbbi ugyanis a cégbírósági bejegyzéstől függ. A gyorsított bejegyzési eljárás kiterjed azokra a zártkörűen működő részvénytársaságokra is, amelyek már határozta a későbbi nyilvános működésükről, és ezt a cégbíróság felé már a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 52. §-a szerint be is jelentették.

II. A *tőkeegyesítő társaságok* határokon átnyúló egyesüléséről szóló 2007. évi CXL. törvény módosításával a Javaslát megteremti annak lehetőségét, hogy az Európai Unióban honos tőkeegyesítő társaság egyszerűsített, gyorsított eljárással, az *áttelepülés* céljára alapított magyar társasággal való egyesülés útján székhelyét Magyarországra tegye át.

Az Európai Bizottság 2004-ben kezdte el a munkát a társaságok tagállamok közötti székhelyáthelyezéséről szóló irányelv előkészítése érdekében, azonban a Bizottság székhelyáthelyezési irányelv-tervezetet azóta nem készített elő.

Az Európai Bíróság a C-378/10 sz. ügyben (VALE ügy) kimondta, hogy a letelepedés szabadságával összeegyeztethetetlen az olyan nemzeti szabályozás, amely „a belső jog szerinti társaságok számára biztosítja az átalakulás lehetőségét, azonban a valamely más tagállam joga alá tartozó társaság számára nem teszi lehetővé az átalakulást”. Közös uniós irányelv hiányában a tagállamok nem képesek a jogrendszerüket olyan mértékben összehangolni, amely lehetővé tenné a határokon átnyúló átalakulás, székhelyáthelyezés önálló eljárásként való megvalósítását. Igény mutatkozik ugyanakkor arra, hogy magyar, illetve az unió valamely tagállamában honos társaság az Unión belül határokat átlépően áttelepülhessen.

A Javaslát a fenti okokból a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülésének konstrukcióján alapszik. A Javaslát új megoldásként biztosítja az áttelepülés céljából történő cégalapítást, és erre az esetre a határokon átnyúló egyesülési eljáráson belül egy gyorsított, könnyített formát kínál fel.

III. A Javaslát a Ctv. módosításával életszerűbbé teszi korlátolt felelősségű társaság és zártkörűen működő részvénytársaság esetén a *tőkeemelés bejegyzéséhez szükséges igazolások* (mellékletek) kérdését, továbbá megteremti a jogszabályi lehetőségét a zálogjogosulti bizományos bejegyzésére a korlátolt felelősségű társaság üzletrészenek elzálogosítása esetében.

IV. A Javaslat a *bírósági végrehajtásról* szóló 1994. évi LIII. törvény módosításával rendezi a jogalkalmazás során felmerülő problémákat és egyértelművé teszi a szabályozást mind a szervezeti kérdések, mind pedig az új, 2017. január 1-jén hatályba lépett ügyelosztási rend alkalmazása tekintetében. A szervezeti kérdések vonatkozásában a Javaslat az állandó helyettesek helyettesítésre vonatkozó feladataik tekintetében egyértelműsíti a vonatkozó rendelkezéseket.

V. A *bizalmi vagyonkezelésre* vonatkozó átfogó felülvizsgálat keretében a Javaslat rendezi a jogalkalmazás során felmerülő bizonytalanságokat, leépíti a felesleges bürokratikus terheket, és egyértelműbb szabályozással segíti a jogintézmény megfelelő működését.

Ahogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) kodifikációja során is megfogalmazásra került, a tulajdonosi pozíció, valamint a tulajdon tárgyának hasznosítását, és az azzal való rendelkezéssel kapcsolatos döntéshozatal szétválasztását biztosító jogi szabályozás kialakítása a modern gazdaság jogi kereteinek megteremtése, az erre irányuló gazdasági igény kielégítése céljából szükséges. A jogalkotó felismerte, hogy a tulajdonosi és a döntési (menedzsment) pozíciók szétválasztásának jelenleg is rendelkezésre álló keretei mellett a gyakorlati igények kielégítése céljából szükség van egy kötelmi jogilag célhoz kötött tulajdonjogot biztosító jogintézmény, a bizalmi vagyonkezelés intézményesítésére is. A fenti igények kielégítése céljából alkotta meg a Ptk. 2014. március 15-i hatállyal a bizalmi vagyonkezelés magánjogi alapjait.

A bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok nemzetközi szinten sokszínűek, csupán a háromoldalú jogviszony jelenti a közös kiinduló alapot. A bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok közös vonása, hogy a vagyonrendelő vagyonát képező meghatározott dolgok, jogok és követelések tulajdonjogát a vagyonkezelő részére átengedi, aki az ily módon megkapott döntési jogosultság gyakorlásával kell, hogy a rábízott vagyont egy harmadik személy, a kedvezményezett javára hasznosítsa. A Ptk. kodifikációja során a magyar viszonyokhoz leginkább illeszkedő jogi keretek kerültek kialakításra.

A Ptk. a bizalmi vagyonkezelés mint polgári jogi jogügylet alapvető, jellemzően diszpozitív szabályait állapította meg, a jogintézmény nagyrészt közjogi jellegű szabályainak kimunkálása külön jogszabályban, a bizalmi vagyonkezelőkről és tevékenységük szabályairól szóló törvényben (a továbbiakban: Bvktv.) került sor, mely tartalmazza az üzletszerűen eljáró bizalmi vagyonkezelők tevékenysége engedélyezésének, nyilvántartásának, a nem üzletszerűen eljáró bizalmi vagyonkezelők tevékenysége bejelentésének, a bejelentett jogviszonyok lényeges adatai nyilvántartásának, az üzletszerűen eljáró bizalmi vagyonkezelő tevékenységének és jogutód nélküli megszűnése esetén alkalmazandó eljárásnak a szabályait.

Meg kell jegyezni, hogy a bizalmi vagyonkezelésre vonatkozó jogi szabályozás – hasonlóan a tulajdonjog szétválasztását biztosító egyéb intézményrendszerekhez – biztosítja a jogintézmény rendkívül széles alkalmazási körét.

Az elmúlt években létrejött bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok igazolják a jogintézmény bevezetésének szükségességét, a jogalkotó feladata pedig az, hogy az új típusú jogintézmény működőképességét rugalmas, egyszerű és áttekinthető szabályozással segítse. A fenti körülmények indokolták az érintett joganyag átfogó felülvizsgálatát.

A jogintézmény bevezetése óta eltelt három év alatt megfelelő tapasztalat gyűlt össze a szabályozás pozitív és negatív hatásainak felmérésére, a jogalkalmazási gyakorlat elemzésére, melynek eredményeként sor kerülhet a vonatkozó szabályozás átfogó módosítására, annak

érdekében, hogy a jogintézmény betölthesse azt a – nemzetgazdasági szempontból is fontos – szerepét, mely a Ptk. kodifikációjakor megfogalmazásra került.

A jogintézmény anyagi jogi szabályait megállapító Ptk. a gyakorlati tapasztalatok tükrében bevált, így az csupán kisebb mértékű módosítást igényelt, ezeket is elsősorban annak érdekében, hogy a jogalkalmazás során felmerült, bizonytalanságot eredményező kérdések megnyugtatóan megválaszolhatóvá váljanak és az érintett jogalkalmazási nehézségek ezáltal kiküszöbölhetőek legyenek. Alapvetően két kérdéskör mentén vált szükségessé a Ptk. szabályainak módosítása, egyfelől a bizalmi vagyongazdálkodásnak a vagyongazdálkodó, illetve jogutódja részéről történő felmondása, illetve a felmondás kizárásának lehetősége, valamint a bizalmi vagyongazdálkodásba adásra irányuló rendelkezés öröklési jogi jogkövetkezményei tekintetében. Ezért a jogalkotó arra törekedett, hogy mindkét vonatkozásban a szabályozás kellően rugalmas, mindazonáltal a jogintézmény lényeges vonásait nem érintő, annak stabilitását az öröklési jogi igények (kötelesrész) kielégítése ellenére is megfelelően szolgáló módosítására tegyen javaslatot.

A jogintézményre vonatkozó átfogó közjogi szabályozás kialakítása során a jogalkotónak figyelemmel kellett lennie a forgalombiztonság szempontjainak érvényesítésére, a vagyongazdálkodók és a kedvezményezettek megfelelő szintű védelmére. A szabályozási keretek meghatározása során azonban szem előtt kellett tartani azt is, hogy a bizalmi vagyongazdálkodás jogintézménye ne szolgálhasson a vagyon elrejtésére, az adófizetési kötelezettség megkerülésére, vagy a hitelezők előli elrejtésére.

Cél volt tehát egyrészt egy átlátható, rugalmas szabályozás kialakítása, a bizalmi vagyongazdálkodási jogviszonyok ésszerű mértékű átláthatóvá tétele, az üzletszerű bizalmi vagyongazdálkodó vállalkozások törvényes és megbízható működésének biztosítása, az ezt szolgáló nyilvántartás jogszabályi garanciáinak megteremtése.

A Ptk.-nak a jogintézményre vonatkozó szabályozási szemléletét a Bvktv. nem tükrözte. A Bvktv. jelentős gátakat szabott a tevékenység végzése során, mely korlátok jelentős része valóban szükséges volt ahhoz, hogy a tevékenység folytatása szabályozott mederben, megfelelő garanciákkal legyen biztosítva, egy részük azonban a felülvizsgálat során indokolatlan adminisztratív tehernek minősült.

A szabályozás hatásainak elemzése alapján az alábbi problémák kerültek azonosításra, mely egyben determinálta a módosítás fő irányait is:

1. A bizalmi vagyongazdálkodásra vonatkozó szabályozás átfogó felülvizsgálata során kiemelt kérdés volt az *üzletszerűség* fogalmának újragondolása, hiszen élesen ketté kell választani a rendszeres, üzletszerű bizalmi tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetek tevékenységére vonatkozó szabályozást attól a tevékenységtől, amikor többek között a családi vagyon értékének megőrzése és gyarapítása során a bizalmi vagyongazdálkodó nem a rendszeres, üzletszerű gazdasági tevékenység folytatása érdekében jár el.

Fontos cél volt a felülvizsgálat során annak biztosítása, hogy az üzletszerűen tevékenykedő bizalmi vagyongazdálkodókra vonatkozó szervezeti előírások, az összeférhetetlenségi szabályok és a tevékenység engedélyezési feltételei hozzájáruljanak ahhoz, hogy a piacon tevékenykedő vállalkozások működése megfelelő garanciákkal legyen körülbástyázva, hiszen nem az az elsődleges cél, hogy minél több üzletszerűen működő bizalmi vagyongazdálkodó vállalkozás jöjjön létre, hanem az, hogy a működő vállalkozások szakszerű, biztonságos és körültekintő

működését a szabályozás elősegítse. E körben kell megemlíteni, hogy a bizalmi vagyongazdálkodók köre kibővül az ügyvédi irodával.

Ezen túlmenően a nem üzletszerűen eljáró bizalmi vagyongazdálkodók tekintetében szükséges kiegészíteni a Ptk. szabályait, részben az Európai Unió 4. pénzmosás elleni irányelvének való megfelelés (a pénzügyi rendszerek pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásnak megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai és parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i európai parlamenti és tanácsi (EU) 2015/849 irányelv) és az Európa Tanács Pénzmosás és Terrorizmus Finanszírozás Elleni Szakértői Bizottsága (Moneyval) ún. „5. körös” országértékelésében megfogalmazott ajánlása – és az ennek megfelelően készülő új pénzmosási törvényjavaslat rendelkezései – miatt, részben pedig az üzletszerűség új fogalmából adódóan, a visszaélések elkerülésének biztosítása érdekében.

2. További cél volt az engedélyezést végző és a nyilvántartás vezetését ellátó *Magyar Nemzeti Bank* (a továbbiakban: MNB) szerepének egyértelmű meghatározása. Látni kell, hogy a bizalmi vagyongazdálkodó vállalkozás nem felügyelt intézmény, és nem is indokolható az, hogy a pénzügyi piacok szereplői között kerüljön elhelyezésre. A fentiek miatt az MNB nem látja el a bizalmi vagyongazdálkodó vállalkozások felügyeletét, – bár ezt a Bvktv. nem is írta elő számára – és ellenőrző szerepe is minimális, az engedélyezést és a nyilvántartásba vételt követően leginkább azt vizsgálja, hogy az engedély kiadásának, valamint a nyilvántartásba vétel feltételei fennállnak-e. Intézkedési lehetősége rendkívül szűk körű, az engedély visszavonására, valamint a nyilvántartásból való törlésre korlátozódik. A fentiek miatt a módosítás nem is használja ebben a körben az engedélyezés szót, hanem vizsgálatra szűkíti azt. Az MNB fő szerepe tehát az, hogy engedélyezési tevékenysége keretében vizsgálja a bizalmi vagyongazdálkodó vállalkozások tárgyi, szervezeti és személyi feltételeit, valamint az, hogy az üzletszerűség keretein kívül regisztrálja a bizalmi vagyongazdálkodási jogviszonyokat.

3. A módosítás következő eleme a *felesleges bürokratikus előírások megszüntetése*, az indokolatlan adminisztratív terhek leépítése. Mivel mind a Ptk., mind a Bvktv. egy teljesen új jogintézményt szabályozott, elkerülhetetlen volt az, – leginkább a Bvktv. vonatkozásában – hogy a jogalkalmazási tapasztalatok értékelése, a szabályozási célok újragondolása során a feleslegesnek ítélt előírások hatályon kívül helyezésére sor kerüljön. A Bvktv. felülvizsgálatakor látható volt, hogy egyrészt az engedélyezési feltételekre vonatkozó szabályozás kapcsán vannak olyan előírások (pl. helyi adóhatóságtól, vagy a végrehajtó kártól beszerzendő igazolások), melyek egyrészt irrelevánsak a bizalmi vagyongazdálkodó vállalkozás működése szempontjából, másrészt indokolatlanul nehezítik a piacra lépés egyébként is szigorú feltételeit.

A szerződő felek személyében meglévő lényeges különbségek (eltérő szakmai ismeretek, eltérő információk a szerződés tárgyáról) a bizalmi vagyongazdálkodási jogviszonyban nem azonosíthatóak. Ezért az az elképzelés sem bizonyult helytállónak, hogy a bizalmi vagyongazdálkodási jogviszonyokban egy gyengébb félként eljáró ún. lakossági ügyfél védelme érdekében a szerződéskötést plusz garanciákkal szükséges körülbástyázni.

A felülvizsgálat során fontos szempont volt, hogy a Ptk. szabályozását a Bvktv. csak a lehető legszükségesebb mértékben érintse, ne szerepeljenek olyan előírások a Bvktv.-ben (többek között a tevékenység megkezdésére vonatkozó korlátok, a szerződéskötést megelőző tájékoztató és tájékoztatás, a szerződés érvényességének vizsgálata, az önszerződésre

vonatkozó rendelkezések), melyek szükségtelenül kiegészítik, adott esetben más tartalommal töltik meg a Ptk. rendelkezéseit.

4. Végül meg kell említeni, hogy az elmúlt évek tapasztalatai alapján világossá vált az is, hogy bizonyos, jellemzően magánjogi kérdések esetén a jogi szabályozás nem ad egyértelmű választ, megoldást, mely jogbizonytalanságot okoz. Ennek elkerülése érdekében szükségessé vált a felmerülő *szabályozási hiányok pótlása*.

Részletes indokolás

az 1. §-hoz

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény tételesen rögzíti az ügyvéd által végezhető tevékenységeket. Figyelemmel arra, hogy a bizalmi vagyongazdálkodók vállalkozások köre kibővült, szükséges nevesíteni a bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet ügyvédi tevékenységként.

A Javaslattal ezen felül egy speciális összeférhetlenségi szabályt is rögzít.

a 2. §-hoz

A Javaslattal rögzíti, hogy az ingatlan-nyilvántartásban a bizalmi vagyongazdálkodás ténye mellett nem kell feltüntetni a vagyongazdálkodó és a kedvezményezett nevét, hiszen ennek az információnak nincs ingatlan-nyilvántartási relevanciája, az a csatolt bizalmi vagyongazdálkodási szerződésből egyébként is megismerhető.

a 3-4. §-hoz

A Javaslattal egyértelművé teszi a 2017. január 1-jén hatályba lépett új ügyelosztási rend gyakorlati alkalmazását, miszerint a végrehajtható okiratok, illetve a megkeresett végrehajtó tájékoztatása közvetlenül nem történhet meg anélkül, hogy a Magyar Bírósági Végrehajtó Kar (a továbbiakban: MBVK) előzetesen ne tájékoztatná az érintettet, hogy melyik végrehajtó az illetékes az adott ügyben. Az MBVK nyilvántartást vezet a végrehajtási ügyekről, és kiosztja a végrehajtási ügyeket a végrehajtók között, valamint a jogszabályban foglaltaknak megfelelően rendelkezik arról, hogy ki az eljáró végrehajtó.

az 5-6. §-hoz

A közfoglalkoztatónak minősülő adós ellen vezetett végrehajtás során a közfoglalkoztató vagyontárgyát képező és éppen folyamatban lévő közfoglalkoztatási programban használt ingó, illetve ingatlan vagyontárgyak lefoglalása és értékesítése ellehetetleníti a közfoglalkoztatottak további foglalkoztatását. A végrehajtási eljárás során történő értékesítés ezekben az esetekben a közfoglalkoztatási program eredménytelenségéhez vezetne. A közfoglalkoztatási programok sikeréhez ugyanakkor jelentős közérdek fűződik, melynek érvényre juttatása érdekében a Javaslattal alapján a végrehajtó az adóstól lefoglalt közfoglalkoztatási programban érintett vagyontárgy értékesítését csak a program lezárulta után kezdheti meg.

a 7. §-hoz

A Javaslát lehetőséget biztosít arra, hogy az újonnan kinevezett önálló bírósági végrehajtó és a kinevezését megelőzően eljáró állandó helyettes megállapodhassanak úgy is, hogy a folyamatban lévő végrehajtási ügyeket az állandó helyettes fogatosítja, az újonnan kinevezett önálló bírósági végrehajtó csak a kinevezését követően elrendelt végrehajtási ügyekben jár el.

a 8. §-hoz

A Javaslát bővíti a végrehajtójelöltek feladatainak körét akként, hogy a végrehajtójelöltek akár helyszíni eljárási cselekményt is fogatosíthatnak, ha bírósági végrehajtó szakvizsgával rendelkeznek. Ezen eljárási cselekmények vonatkozásában a törvény további feltételt nem támaszt a végrehajtójelöltekkel szemben.

a 9. §-hoz

A Javaslát alapján a Kar hivatali szerve részére az önálló bírósági végrehajtónak nem csupán egy elfogadó nyilatkozatot szükséges megküldenie az állandó helyettesét illetően, hanem a köztük létrejött állandó helyettesítésre vonatkozó megállapodást is, melynek tartalmának nem szab keretet a rendelkezés. Javaslát rendezi azt az esetet, ha állandó helyettes a helyettesi feladatait nem látja el önhibájából vagy önhibáján kívül, illetve ha arról lemondott. Ekkor a Kar hivatali szervének vezetője a helyettesi feladatok ellátására állandó helyettest nevez ki a Kar elnökségével történt egyeztetést követően a végrehajtói irodák feladatellátásai folyamatosságának biztosítása érdekében.

a 10. §-hoz

A Javaslát által biztosított azon lehetőség, miszerint az újonnan kinevezett önálló bírósági végrehajtó és a kinevezését megelőzően eljáró állandó helyettes megállapodhatnak úgy is, hogy a folyamatban lévő végrehajtási ügyeket az állandó helyettes fogatosítja, az újonnan kinevezett önálló bírósági végrehajtó pedig csak a kinevezését követően elrendelt végrehajtási ügyekben jár el, kizárólag a módosítás hatálybalépését követően újonnan kinevezett önálló bírósági végrehajtók tekintetében alkalmazandó. A Javaslát azon része pedig, mely az árverések licitálásának időtartamát egyértelműsíti, a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokban is alkalmazandó azzal, hogy a végrehajtási eljárás során soron következő árverés kitűzésekor már a módosított rendelkezésekre figyelemmel kell lenni. A közfoglalkoztatási program keretében beszerzett és használt vagyontárgyak tekintetében a módosítás hatálybalépését követően indult végrehajtási eljárásokban kerülhetnek alkalmazásra a rendelkezések.

a 11. §-hoz

A Javaslát egy korábbi módosítást követően fennmaradt kodifikációs hibát orvosol.

a 12. §-hoz

A Javaslát megszünteti annak a lehetőségét, hogy végrehajtási eljárásban a végrehajtást kérő a felmondhatja a bizalmi vagytonkezelési szerződést, és ennek megfelelően hatályon kívül helyezi a végrehajtó azon feladatkörét, hogy a hivatalt a bizalmi vagytonkezelési szerződéssel kapcsolatos információk átadása érdekében.

a 13. §-hoz

A rendelkezés összefüggésben van a Javaslat 21. §-ában foglaltakkal. A rendelkezés a Ctv.-ben is megjeleníti azt toldalékot, amelyet a határokon átnyúló egyesülés céljára létrejövő cég esetén a cégnévhez kell kapcsolni. A toldalékot a cég neve az egyesülésig, illetve - egyesüléstől függetlenül - a cégnek a cégformájára irányadó általános szabályok szerinti továbbműködéséig kell tartalmaznia.

a 14. §-hoz

A rendelkezés a Javaslatnak a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptk.) módosítását tartalmazó rendelkezésével áll összefüggésben, a Ptk. rendelkezésének cégjogi következményeit tartalmazza.

A Ptké. rendelkezése életszerűbbé teszi korlátolt felelősségű társaság és zártkörűen működő részvénytársaság esetén a tőkeemelés bejegyzéséhez szükséges igazolások (melléletek) kérdését. A társaság tőkéje, annak számviteli összetétele, a jegyzett tőke biztosításának céljára történő befizetések felhasználása elsődlegesen számviteli kérdés, ugyanakkor a Ctv. mégis sematikusan kezeli a jegyzett tőke bejegyzéséhez szükséges feltételeket, hiszen szinte minden esetre pénzforgalmi számlára történő befizetéséről való igazolást követel meg. A bankszámlára történő befizetésnek legfőbb célja az, hogy a cég a változásbejegyzési kérelméhez „előállítsa” a Ctv.-ben nevesített mellékletet. A Javaslat rugalmas megközelítéssel határozza meg a tőkeemelés során a pénzbeli vagyoni hozzájárulások befizetéséről (megfizetéséről) való igazolás kérdését. A Javaslat lehetővé teszi, hogy ha a társaság a tőkeemelési határozatában konkrétan meghatározza a pénzbeli befizetés felhasználásának módját és a pénzbeli befizetést vállaló személyt (tagot) arra kötelezi, hogy közvetlenül harmadik személynek teljesítsen, a tőkeemelés cégnyilvántartásba történő bejegyzéséhez a teljesítés körülményeinek igazolása körében elegendő a társasági határozat mellett a vezető tisztségviselő nyilatkozatát csatolni arról, hogy a fizetés valóban megtörtént. Ha a teljes befizetésre, vagy a pénzbeli vagyoni betétek egy részének megfizetésére – a bejegyzés utáni – későbbi időpontban kerül sor, a Ctv. 30. § (5a) bekezdése szerint kell eljárnia a társaságnak, és a bejegyzést követően a tényleges kifizetést követően kell erről nyilatkozatot becsatolnia.

a 15. §-hoz

A Javaslat biztosítja, hogy a nyilvánosan működő részvénytársaságok tőkeemelése a lehető leggyorsabban átvezethető legyen a cégnyilvántartáson. Mivel a tőzsdéi cégek tőkeemelése során a Magyar Nemzeti Bank mint Felügyelet, engedélyezési, ellenőrzési jogkört gyakorol, a cégbíróság az eljárása során formális ellenőrzést végez. A tőkepiaci folyamatok sikere elsődleges fontosságú ezekben az ügyekben, így a Javaslat biztosítani kívánja, hogy a részvényjegyzés lezárását követően a lehető legrövidebb időn belül megkezdődhessen a részvények keletkeztetése; ez utóbbi ugyanis a cégbírósági bejegyzéstől függ. A gyorsított bejegyzési eljárás kiterjed azokra a zártkörűen működő részvénytársaságokra is, amelyek már határoztak a későbbi nyilvános működésükről, és ezt a cégbíróság felé már a Ctv. 52. §-a szerint be is jelentették.

A Javaslat értelmében a fenti esetekben a tőkeemelési kérelemről a cégbíróság a jövőben kivételes gyorsasággal, három munkanapon belül dönt. A három munkanapos ügyintézési határidő hiánypótlási eljárás lefolytatását nem teszi lehetővé, így a bíróság vagy elutasítja a kérelmet, vagy bejegyzi. Elutasítás esetén a társaság a kérelmét 8 napon belül ismételt

benyújthatja, és ebben az esetben az elutasításhoz fűződő jogkövetkezményeket a bíróság nem alkalmazza. Fontos újítása a Javaslatnak, hogy ezekben az ügyekben a cégbírósi döntés elmaradása esetén már a következő munkanapon automatikusan megtörténik a jegyzett tőke emelésének bejegyzése, vagyis a cégbírósi elnököknek nincs lehetősége arra, hogy a kérelem elbírálására - póthatáridő mellett - más cégbírót jelöljön ki.

A rendelkezés egyebekben érdemi módosítást nem hordoz. A Ctv. 50. § új (2a) bekezdésével való kodifikációs összhang megteremtése érdekében van szükség a (2) bekezdés módosítására és új (2a) bekezdés beillesztésére.

a 16. §-hoz

A Javaslat tételes jogi módon megteremti a zálogjogosulti bizományos cégjegyzékbe történő bejegyzésének lehetőségét a korlátolt felelősségű társaság üzletrészesének elzálogosítása esetén. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban Ptk.) 5:96. § (1) bekezdése szerint a követelés jogosultja, illetve több ilyen jogosult együttesen a zálogszerződésben vagy egyébként írásban zálogjogosulti bizományost jelölhet ki. A kijelölést írásba kell foglalni. A zálogjogosulti bizományos a saját nevében - az őt kijelölő jogosultak, mint zálogjogosultak javára, ideértve saját magát is, ha a követelésnek is jogosultja - zálogszerződést köthet. A Ptk. jelezett §-a (4) bekezdése értelmében a zálogjogosulti bizományos bejegyzése esetén az ingatlan-nyilvántartás, a lajstrom és a hitelbiztosítéki nyilvántartás nem tartalmazza azoknak a zálogjogosultaknak a nevét, akinek javára a zálogjogosulti bizományos eljár. Ezt a szabályt a cégnyilvántartás esetében is érvényesíteni szükséges.

a 17. §-hoz

A Javaslatához kapcsolódóan a Ctv. mellékleteinek a módosítására is szükség van.

a 18. §-hoz

A rendelkezés szövegcsere módosító rendelkezéseket tartalmaz. A § *a)* pontja pontosítja a Ctv.-nek a korlátolt felelősségű társaságok cégjegyzékben feltüntetésre kerülő adatait, annak érdekében, hogy abban a zálogjogosulti bizományos bejegyzése esetére is tartalmazzon rendelkezést. A § *b)* pontja a Javaslat 14. §-ához kapcsolódó szövegpontosítást tartalmazza. A § *c)* pontja arra figyelemmel tartalmaz szövegpontosító rendelkezést, hogy a Ctv. melléklete a jövőben már nem követeli meg a zártkörűen működő részvénytársaság nyilvánosan működő részvénytársasággá történő alakulása során a részvénykibocsátáshoz szükséges tájékoztató (összefoglaló) benyújtását a cégiratok közé. A § *d)* pontja egyértelművé teszi, hogy a rendelkezés a változás napjáról kíván valójában rendelkezni.

a 19. §-hoz

A rendelkezés a Javaslatához kapcsolódó hatályon kívül helyező rendelkezést tartalmazza.

a 20. §-hoz

A Javaslat a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló 2007. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Tetv.) 9. §-át kiegészíti egy új bekezdéssel, amely összhangban áll

az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i, a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló 2005/56/EK irányelve (a továbbiakban a 20. § és a 21. § indokolásában: irányelv) 15. cikk (2) bekezdésével, vagyis jogharmonizációs célú. A rendelkezés lényege, hogy ha az átvevő társaság 90 %-ban már tulajdonolja a beolvadó társaságot, akkor lehetővé teszi az egyesülésben részt vevő társaságok számára, hogy – egyhangúlag – döntsenek arról, hogy az egyesülésről való döntéshez igénylik-e a vezető tisztségviselők jelentését és tájékoztatását vagy sem.

a 21. §-hoz

A Javaslát központi eleme a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülése olyan konstrukciójának megteremtése, amely egyszerre garantálja az áttelepülés folyamatának sikeres lebonyolítását, ugyanakkor az egyesülés jelenlegi adminisztratív terheit a szükséges minimumra csökkenti.

Az Európai Bizottság 2004-ben kezdte el a munkát a társaságok tagállamok közötti székhelyáthelyezéséről szóló irányelv előkészítése érdekében, azonban a Bizottság székhelyáthelyezési irányelv-tervezetet azóta nem készített elő.

Az Európai Bíróság a C-378/10 sz. ügyben (VALE ügy) kimondta, hogy a letelepedés szabadságával összeegyeztethetetlen az olyan nemzeti szabályozás, amely „a belső jog szerinti társaságok számára biztosítja az átalakulás lehetőségét, azonban a valamely más tagállam joga alá tartozó társaság számára nem teszi lehetővé az átalakulást”. Közös uniós irányelv hiányában a tagállamok nem képesek a jogrendszereiket olyan mértékben összehangolni, amely lehetővé tenné a határokon átnyúló átalakulás, székhelyáthelyezés önálló eljárásként való megvalósítását. Igény mutatkozik ugyanakkor arra, hogy magyar, illetve az unió valamely tagállamában honos társaság az Unión belül határokat átlépően áttelepülhessen.

Az irányelv „bontotta le” azokat a jogi és eljárási akadályokat, amelyek korábban két különböző uniós tagállamban bejegyzett társaság egyesülése előtt álltak. (Tőkeegyesítő társaságnak minősül a magyar jogban a korlátolt felelősségű társaság, a részvénytársaság és az európai részvénytársaság.) Az irányelv – garanciális szabályozás megteremtésével – megkönnyítette a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülését. A tagállamok jogszabályainak lehetővé kell tenniük ugyanis egy tagállam tőkeegyesítő társaságának határokon átnyúló egyesülését egy másik tagállam tőkeegyesítő társaságával, amennyiben az érintett tagállamok nemzeti joga az adott társasági formák között az egyesülést lehetővé teszi. Az uniós szabályrendszer alapján tehát annak a tagállamnak, amelyben az egyesülésben részt vevő, megszűnő társaságnak a székhelye van, e megszűnő társaság végelszámolása nélkül kell lehetővé tennie, hogy a társaság a jogutódlással való továbbműködését más tagállamban székhellyel rendelkező társasággal való egyesüléssel folytassa.

A Javaslát a fenti okokból a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülésének konstrukcióján alapszik, az irányelv átültetését biztosító szabályok érintetlenül hagyása mellett. A jövőben az érintett cégtulajdonosok továbbra is dönthetnek úgy, hogy az irányelv, illetve az azt átültető, a Tstv. rendelkezései szerinti normál eljárásban kerüljön sor egy uniós székhelyű és egy magyar tőkeegyesítő társaság egyesülésére. E mellett azonban a cégtulajdonosok dönthetnek úgy is, hogy áttelepülés céljából Magyarországon - átvevő - társaságot alapítanak. Ebben az esetben a Javaslát a határokon átnyúló egyesülési eljáráson belül egy gyorsított, könnyített formát kínál fel.

A Javaslat szerint a magyar társaság alapítása és az egyesülési folyamat megindulása párhuzamosan történik, ezzel az egyesülés folyamata időtartamát tekintve rövidebb lesz, mert a magyar (átvevő) társaság alapítására az egyesülést előkészítő dokumentumok (egyesülési szerződés közös tervezete, vezetői jelentés) már elkészülnek, azokat a magyar társaság alapítási iratai közé be is kell nyújtani.

Figyelemmel arra, hogy ebben az esetben a magyar társaság alapítására az egyesülés, áttelepülés céljából kerül sor, a Javaslat a cég alapítására és - az egyesülés megtörténteig - a működésére is speciális szabályokat állapít meg. A bejegyzési folyamat részben eltér a normál eljárástól, azonban fontos rámutatni arra, hogy azokban a kérdésekben, amelyekben a Javaslat nem állapít meg eltérő, speciális szabályt, azoknál az általános anyagi jogi és eljárásjogi előírások érvényesülnek. Így különösen a társaság létesítő okiratának, a cégbejegyzési kérelem okirati mellékleteinek – a Tctv. 13/A. § (3) bekezdésben foglalt eltérésekkel – meg kell felelniük a Ptk. előírásainak. A vagyoni hozzájárulás tekintetében a Javaslat a pénzbeli vagyoni hozzájárulás körében ad speciális szabályt, kimondva azt, hogy a társaság pénzforgalmi számlát nem nyithat, így a pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre állását a cégbejegyzéskor képviselői nyilatkozattal igazolja a társaság. Ez a rendelkezés a zártkörűen működő részvénytársaságként alapított átvevő társaság esetében jelent újdonságot, mert részvénytársaság esetében az általános cégeljárás szabályok nem teszik lehetővé, hogy a cég a pénzbeli vagyoni hozzájárulás befizetését a pénzforgalmi számlára történő befizetés helyett más módon igazolja.

A társaság ügyvezetését, képviselétét sem az általános szabályok szerint kell biztosítani. A cég képviselétét valamelyik alapító tag, vagy annak általános meghatalmazottja láthatja el. A társaság cégnevét a cégbíróság figyelemfelhívó toldattal jegyzi be. A társaságnak felügyelő bizottsága és könyvvizsgálója nem lehet.

Fontos rendelkezés, hogy az adó- és vámhatóság (a továbbiakban: adóhatóság) elvégez az alapításkor minden ellenőrzést, bár a cég bejegyzésekor még adószámot nem állapít meg a társaságnak. E rendelkezéssel már a cégbejegyzéskor kiszűrhető, ha olyan személyek kívánnának áttelepülni, akik olyan, korábban megszűnt magyar társaságban tulajdonosként, képviselőként szerepeltek, amely társaság nagy összegű köztartozást hátrahagyva szűnt meg.

Az átvevő cég működése a bejegyzéstől az egyesülés bejegyzéséig arra korlátozódik, hogy biztosítsa az egyesülés szabályszerű lebonyolításához szükséges feltételek megtörténte rá eső részét. Ezen okból tiltja a Javaslat, hogy az átvevő társaság a piaci, üzleti forgalomban részt vegyen, harmadik személyekkel polgári jogi jogviszonyt létesítsen. A társaság ezen okból sem kap adószámot még ebben az időszakban.

A Javaslat a folyamat felgyorsítása érdekében nem teszi szükségessé annak a hazai átalakulási garanciális szabálynak az érvényesülését, amely szerint a társaság (jogi személy) csak a teljes jegyzett tőkéjének rendelkezésre bocsátását követően határozhat átalakulásáról, egyesüléséről. A javaslat lehetővé teszi továbbá, hogy a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülése során megkövetelt három cégek közlőnybeli közzététel helyett két közzétételre kerüljön csak sor. A tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülése során ugyanis háromszori közzététel történik. Először a társaságok – az egyesülési terv elfogadása előtt 30 nappal – közzéteszik az egyesülési szerződés közös tervezetét és gyakran – a Tctv. 5. § (4) bekezdésének alkalmazásával – a társaság képviselőjének beszámolóját is. Ezen egyszeri közzététel után, az egyesülési dokumentumok elfogadását követően, az egyes jogi személyek

átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló 2013. évi CLXXVI. törvény (a továbbiakban: Átv.) 9. §-ának és 14. § (5) bekezdésének alkalmazásával kerül sor közzétételre a Céglőnyben két egymást követő lapszámában.

A Javaslat az egyesülési folyamat gyorsítása érdekében lehetővé teszi, hogy már a cégalapítási iratok közé bekerüljenek az egyesülési okiratok tervezetei. Lehetőséget biztosít arra is a tervezet, hogy az átvevő társaság alapítói az alapítás során már elfogadják a dokumentumokat, így az egyesülési tervről való döntést megelőző közzététel nehezen modellezhető a magyar társaság esetében, így ennél a konstrukciónál a Javaslat lehetővé teszi, hogy az Átv. szerinti közzététellel egyidejűleg kerül sor Tetv. 5. § szerinti közzétételre. Ez a gyakorlatban azt fogja jelenteni, hogy a magyar társaság az Átv. szerinti közleményébe illeszti bele a Tetv. 5. § szerinti közzététel tartalmi elemeit is.

A Javaslat a Tetv. 13/D. §-ban a magyar átvevő társaság bejegyzésétől számított egy éves határidőt biztosít az egyesülés lebonyolítására. Ha az egyéves határidő alatt az egyesülést a cégbíróságnál nem kérelmezik, a cégbíróság – külön eljárás nélkül – törli a magyar társaságot a cégjegyzékből. Azt megelőzendő, hogy feleltlen cégalapításra kerüljön sor, kimondja a Javaslat, hogy a társaság vagyoni viszonyainak lezárására, esetleges tartozásainak rendezésére az előtársaságra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, vagyis az ügyvezetést ellátó személy és a tagok korlátlanul állnak helyt a társaság vagyonából nem fedezhető hitelezői követelésekért, egyéb tartozásokért.

Az egyesülés bejegyzésével a jogutód magyar társaság már a cégformájára irányadó általános szabályok szerint működik tovább, a működésére vonatkozó korlátozások megszűnnek. A jogutód magyar társaságra az egyesülés megtörténtétől az adójogi és számviteli szabályok is vonatkoznak, adószámot is megállapít számára az adóhatóság.

Fontos rendelkezés, hogy az egyesülés bejegyzésének feltétele, hogy a cégbírósághoz benyújtott egyesülési iratokból egyértelműen megállapítható legyen, hogy a jogutód magyar cég teljes jegyzett tőkéje biztosított. A konstrukció ugyanis nem áll nyitva azon társaságok előtt, amelyek az egyesüléssel sem képesek arra, hogy a magyar jogszabályokban előírt minimális jegyzett tőkét biztosítsák. A Javaslat nem biztosít módot a halasztott tőkepótlásra sem: a nem pénzbeli betéteket a jogutód társaság rendelkezésére kell bocsátani, a pénzbeli vagyoni hozzájárulást be kell fizetni, illetve a beolvadó társaság vagyonával biztosítani. A nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást a jogutód társaság rendelkezésére kell bocsátani.

A Javaslat biztosítja, hogy a magyar átvevő társaságot alapító tagok a jogi személy feletti rendelkezési jogukat ne veszítsék el. Lehetőséget ad arra ugyanis a Javaslat, hogy a társaság – az egyesülési folyamattól függetlenül, így akár annak megghiúsulása esetén is – kérje a cégformájára irányadó szabályok szerinti továbbműködését. Ebben az esetben a társaságnak meg kell adnia azokat az adatokat, amelyek az általános szabályok szerinti működéshez szükségesek (vezető tisztségviselő, képviselő). A változásbejegyzési eljárás speciálisan zajlik le, mert az adóhatóság ekkor ismét lefolytatja az adóregisztrációs eljárást, és annak eredményeként adószámot is megállapít a társaság részére.

a 22. §-hoz

A § átmeneti rendelkezést tartalmaz.

a 23. §-hoz

A bizalmi vagyonkezelési jogviszony hosszú távú céljainak szolgálatát és a kezelt vagyon integritását biztosítja az a javasolt módosítás, amely szerint a kedvezményezetti jogosultság megszűnik, ha a kedvezményezett a szerződésben meghatározottaktól eltérő jogcímen érvényesít igényt a kezelt vagyonnal szemben. E rendelkezés a Ptk. kötelmi jogi szabályainak megfelelően diszpozitív, a vagyonkezelési szerződés tehát eltérően rendelkezhet. Ez a szabály nyilvánvalóan azzal összhangban került megfogalmazásra, hogy egy másik, későbbiekben részletezendő módosítás egyébként megnyitja a kezelt vagyonnal szembeni kötelesrészben alapuló igények érvényesítését, egyébként ugyanis aligha lenne tipikusnak tekinthető, hogy a kedvezményezett nem a vagyonkezelési szerződés szerinti kedvezményezetti jogosultsága folytán érvényesít igényt a kezelt vagyonnal szemben. A javasolt módosítás szerinti rendelkezés alapján azonban nem szűnik meg a kedvezményezetti jogosultság akkor, ha a kedvezményezett e jogosultságától eltérő jogcímenre alapított követelése a vagyonkezelő által a bizalmi vagyonkezelés körében vele kötött valamely visszerthes szerződéses jogviszonnyal áll összefüggésben. Az ilyen jogviszony ugyanis a bizalmi vagyonkezelésen alapulótól elkülönülő másik jogviszony (még akkor is, ha egyébként e jogviszony létesítésére a bizalmi vagyonkezelés adott lehetőséget), az ebből származó igény érvényesítése ekként – a vagyonrendelőnek az ilyen igényre is kifejezetten kiterjedő rendelkezése hiányában – a kedvezményezetti jogosultságot nem érintheti.

a 24. §-hoz

A bizalmi vagyonkezelés megszűnése körében a hatályos szabályozás egyértelművé teszi, hogy a bizalmi vagyonkezelés nem szűnik meg a vagyonrendelő, a vagyonkezelő, a kedvezményezett halálával vagy megszűnésével (Ptk. 6:326. § (5) bek.). E rendelkezésből következik, hogy a vagyonrendelő vagy a vagyonkezelő halála (megszűnése) esetén a bizalmi vagyonkezelési jogviszony fennmarad és a halállal vagy megszűnéssel érintett szerződési pozíció az elhalt vagy megszűnt személy jogutódjára száll át. Nincs természetesen akadálya annak sem, hogy a felek a bizalmi vagyonkezelési szerződésben ezt a jogutódlást kizárják, és úgy rendelkezzenek, hogy a vagyonrendelő vagy akár a vagyonkezelő halála (megszűnése) a bizalmi vagyonkezelést megszünteti. A vagyonrendelő ugyanis rendelkezhet úgy, hogy meghatározott körülmények bekövetkezése esetén vagy meghatározott idő elteltével a kezelt vagyon részben vagy egészben rá, jogutódaira vagy meghatározott harmadik személyre szálljon (Ptk. 6:311. § (2) bek.). Az ilyen tartalmú – adott esetben a vagyonrendelő vagy a vagyonkezelő halála (megszűnése) esetére szóló – rendelkezés értelemszerűen a bizalmi vagyonkezelési jogviszony megszűnését eredményezi, és egyben annak meghatározását, hogy ki váljon a kezelt vagyon (és nem a szerződéses pozíció) jogutódjává (kedvezményezetté). A Ptk. abban sem korlátozza a szerződést kötő feleket, hogy a vagyonrendelés tartalmaként rendelkezzenek a szerződési pozíciók megszűnésének feltételeiről és annak következményeiről. A bizalmi vagyonkezelési szerződésben kijelölt vagyonkezelő szerződéses pozíciója a vagyonrendelő egyoldalú rendelkezésével is megváltozhat, hiszen a vagyonrendelő a vagyonkezelőt e megbízatásából másik vagyonkezelő egyidejű kijelölése mellett bármikor visszahívhatja (Ptk. 6:325. § (1) bek.). Kérdés azonban, hogy a vagyonkezelési szerződés tartalmazhat-e rendelkezést a vagyonrendelő szerződési pozíciójára vonatkozóan, nevezetesen a vagyonrendelő a vagyonkezelési szerződésben maga helyett más vagyonrendelőt kijelölhet-e az őt megillető jogok gyakorlására, és az őt terhelő kötelezettségek teljesítésére (hasonlón ahhoz, ahogy ezt például az alapítvány alapítója is megteheti). A javasolt módosítás ezért kifejezetten megteremti ennek lehetőségét azáltal, hogy a vagyonrendelőt a halála vagy jogutód nélküli megszűnése esetére feljogosítja a vagyonrendelőt megillető jogok gyakorlására jogosult és a vagyonrendelőt terhelő

kötelezettségek teljesítésére köteles személynek a vagyonkezelési szerződésben történő kijelölésére. Mindezt akként biztosítja a vagyonrendelő számára, hogy ez utóbbi az általa kijelölt és a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyban az ő helyébe, az ő jogutódjaként belépő személynek az őt, mint vagyonrendelőt egyébként megillető egyes jogosítványok gyakorlását megtilthatja, korlátozhatja. Így például a vagyonrendelőnek arra is lehetősége van, hogy az általa vagyonrendelőként kijelölt személynek (jogutódjának) a bizalmi vagyonkezelési szerződés felmondására vonatkozó jogát korlátozza vagy adott esetben e jogosítvány gyakorlásának lehetőségét egy alább említendő módosítás eredményeként teljesen ki is zárja (ezzel téve a bizalmi vagyonrendelést visszavonhatatlanná).

a 25. §-hoz

A hatályos szabályozás szerint bizonytalan volt annak megítélése, hogy a vagyonrendelő a határozatlan időtartamra szóló vagyonkezelési szerződést rendes felmondással megszüntetheti-e. A bizalmi vagyonkezelés megszűnésére vonatkozó szabályok körében a Ptk. ugyanis csak a vagyonkezelő részéről történő felmondás lehetőségét szabályozza, így a vagyonrendelő felmondási jogához csak a Ptk. azon rendelkezésének hídján juthatunk el, amely szerint „e fejezet eltérő rendelkezésének hiányában a bizalmi vagyonkezelésre a megbízási szerződés szabályait kell megfelelően alkalmazni” (Ptk. 6:330. §). A megbízási szerződés szabályai szerint ugyanakkor „a felmondás jogának korlátozása vagy kizárása *semmis*”. Tartós megbízási jogviszony esetén (és kétségtelenül ilyen a bizalmi vagyonkezelési jogviszony is) a megbízási szerződés szabályai lehetővé teszik ugyan, hogy a felek a felmondás jogának korlátozásában állapodjanak meg, és akár azt is kiköthessék, hogy meghatározott idő előtt a rendes felmondás joga ne legyen gyakorolható (Ptk. 6:278. § (4) bek.), de a felmondás jogát érvényesen ebben az esetben sem zárhatják ki. Ez a rendelkezés tehát nem teszi lehetővé, hogy a vagyonrendelő akár a saját, akár pedig a jogutódja felmondási jogát kizárja, ezzel téve a maga részéről visszavonhatatlanná az érintett vagyon bizalmi vagyonkezelésbe adását. A javasolt módosítás ezért egyfelől egyértelművé teszi, hogy értelemszerűen a vagyonrendelőt is megilleti a vagyonkezelési szerződés felmondásának joga, de az ettől eltérő rendelkezés lehetőségére utalással egyben azt is lehetővé teszi, hogy a vagyonkezelési szerződés a vagyonrendelő (vagy akár csupán a jogutódja) felmondási jogát kizárja, ezzel biztosítva a bizalmi vagyonkezelési jogviszony stabilitását, annak hosszú távon (maximum 50 évig terjedő időtartamra) történő fennmaradását. A bizalmi vagyonkezelés hosszú távra rendelt céljának szolgálata különösen akkor lehet a vagyonrendelő számára fontos követelmény, amikor az ő szerződéses pozíciójába a jogutódja lép be, akinek szándékai nem feltétlenül egyeznek meg az eredeti vagyonrendelő szerződéses akaratával, elképzeléseivel.

a 26. §-hoz

Annak érdekében, hogy a bizalmi vagyonkezelési jogviszony végrendelettel történő alapítása – hasonlóan az alapítvány végrendelettel való létesítéséhez – teljes mértékben összhangba kerüljön az öröklési jogi szabályokkal, a jogalkotó e körben is szükségesnek ítélte a hatályos szabályozás kiegészítését. Mivel a Ptk. rendelkezései szerint az ember halálával a hagyatéka mint egész a törvény rendelkezése alapján (*ipso iure*) a halál időpontjában száll az örökösre (Ptk. 7.1. §), a végrendelettel alapított bizalmi vagyonkezelési jogviszony ugyanakkor csak a vagyonkezelővé való kijelölésnek az elfogadásával (a vagyonkezelőnek a végrendeleti vagyonrendelést elfogadó nyilatkozatával) jöhet létre, szükségessé vált annak kimondása, hogy ebben az esetben a bizalmi vagyonkezelési jogviszony ugyan a vagyonrendelő halálát követően tett kijelölést elfogadó nyilatkozattal, de a vagyonrendelő halálának időpontjára

visszamenő hatállyal keletkezik. A javasolt módosítás folytán a végrendelettel alapított bizalmi vagyonkezeléssel érintett vagyon a vagyonrendelő halálát követően a vagyonrendelés elfogadásáig terjedő időszakban sem válik jogi szempontból uratlanná, nyugvó hagyatékká.

a 27. §-hoz

A bizalmi vagyonkezelésre vonatkozó hatályos szabályozás nem ad választ arra a kérdésre, hogy a vagyonrendelő életében bizalmi vagyonkezelésbe adott vagyon a vagyonrendelő halála esetén a kötelesrész alapjául szolgálhat-e, vagyis a hagyaték tiszta értékén felül élők között juttatott „ingyenes adományként” hozzászámítható-e a kötelesrész alapjához. A gondot alapvetően az okozza, hogy a bizalmi vagyonkezelési szerződés visszterhes vagy ingyenes jellegétől függetlenül kell megítélni a vagyonkezelő jogszerzését a vagyonrendelő által a vagyonkezelő tulajdonába adott dolgokon, ráruházott jogokon és követeléseken. Ezt a bizalmi vagyonkezelés lényegéből fakadó jogszerzést ugyanis sem visszterhesnek, sem ingyenesnek tekinteni nem lehet, pontosabban e jogszerzés tekintetében sem a visszterhesség, se pedig az ingyenesség nem értelmezhető. Nyilvánvaló ugyanis, hogy a visszterhes bizalmi vagyonkezelés fejében fizetendő díj nem a vagyonkezelő jogszerzésének ellenértéke, hiszen ez a díjfizetési kötelezettség a vagyonrendelőt a jogszerző javára terheli, nem pedig a jogszerzőt a vagyonrendelő javára. Hasonlóképpen a bizalmi vagyonkezelés ingyenes elvállalása (a vagyonkezelési díjról való lemondás) sem teszi a vagyonkezelő jogszerzését visszterhessé. Tény ugyanakkor, hogy éppen az előbbiekből kifejtett okokból a vagyon egészének, illetve egy részének, vagy akár csak egyes vagyontárgyaknak bizalmi vagyonkezelésbe adása (a vagyonkezelő javára való átruházása) alkalmas a kötelesrészre jogosultak igényeinek kijátszására, hiszen ha ezek nem minősíthetők ingyenes adománynak (mint ahogy ugyanakkor visszterhesnek sem), akkor nem szolgálhatnak a kötelesrész alapjául, nem alkalmazhatók rá a kötelesrész alapjának kiszámítására és a kötelesrész kielégítésére irányadó szabályok. A hatályos magánjogi szabályozásunknak ekként szembesülnie kellett azzal a problémával, hogy miközben e szabályozás a kötelesrészre jogosultak törvényes igényeinek kielégítését kötelező jelleggel írja elő, a bizalmi vagyonkezelés intézményével e kötelezettség alól való mentesülés lehetőségét is megteremti (minden ésszerű indok nélkül). E problémát a javasolt módosítás úgy oldja fel, hogy a bizalmi vagyonkezelésbe adott vagyonra az ingyenes adomány törvényi fikcióját alkalmazza, e vagyoni juttatást tehát az öröklési jogi szabályozás tekintetében ingyenes adománynak tekinti. Ezzel az egyszerű megoldással, mindössze egyetlen rendelkezést érintő módosítással az öröklési jogi szabályozás egységét, koherenciáját és integritását megőrizve válik kezelhetővé a bizalmi vagyonkezelés keretében történő vagyonjuttatás (mind a kötelesrész alapjának kiszámítása, mind a kötelesrész kielégítésért való felelősség, mind pedig a kötelesrész kiadása, illetve a hagyatékából kapott egyéb juttatásnak a kötelesrészbe való betudása tekintetében).

a 28. §-hoz

Végrendelettel alapított bizalmi vagyonkezelési jogviszony esetén nem kétséges, hogy az ilyen módon történt vagyonrendelés végintézkedésen alapuló juttatásnak minősül, amely ekként a kötelesrész iránti igényt nem csorbítja. Azt a kérdést azonban ebben az esetben is rendezni kell, hogy a kezelt vagyon felel-e és miként felel a hagyatéki tartozásokért. Ezért a javasolt módosítás kifejezetten is kimondja, hogy a bizalmi vagyonkezelő a kezelt vagyonnal úgy felel a hagyatéki tartozásokért, mintha dologi hagyományos lenne. A bizalmi vagyonkezelő tehát a dologi hagyományossal azonos sorban felel a hagyatéki tartozásokért (ennek keretei között a hagyományos igényeit megelőző sorban kielégítendő kötelesrész iránti igények kielégítéséért is).

a 29. §-hoz

A rendelkezés létszerűbbé teszi korlátolt felelősségű társaság és zártkörűen működő részvénytársaság esetén a tőkeemelés bejegyzéséhez szükséges igazolások (mellékletek) kérdését. A társaság tőkéje, annak számviteli összetétele, a jegyzett tőke biztosításának céljára történő befizetések felhasználása elsődlegesen számviteli kérdés, ugyanakkor a Ctv. mégis sematikusan kezeli a jegyzett tőke bejegyzéséhez szükséges feltételeket, hiszen szinte minden esetre pénzforgalmi számlára történő befizetéséről való igazolást követel meg. Működő társaság esetében a tőkeemelésre számos okból sor kerülhet, így például a társaság fizetőképességének fenntartása, a társasággal szembeni követelések teljesítése érdekében (pl. Ptk. 3:189. §, 3:270. §). Ezekben az esetekben a befizetésre kerülő pénzbeli vagyoni hozzájárulás nem marad a társaságnál, hanem harmadik személy követelésének kielégítésére szolgál. Ebből következően adminisztratív és vagyoni teherként jelentkezik a társaság számlájára történő kötelező befizetés előírása. A bankszámlára történő befizetésnek ugyanis legfőbb célja ebben az esetben az, hogy a cég a változásbejegyzési kérelméhez „előállítsa” a Ctv.-ben nevesített mellékletet. A javaslat ezért rugalmas megközelítéssel határozza meg a tőkeemelés során a pénzbeli vagyoni hozzájárulások befizetéséről (megfizetéséről) való igazolás kérdését. Lehetővé teszi, hogy ha a társaság a tőkeemelési határozatában konkrétan meghatározza a pénzbeli befizetés felhasználásának módját és a pénzbeli befizetést vállaló személyt (tagot) arra kötelezi, hogy közvetlenül harmadik személynek teljesítsen, a tőkeemelés cégnyilvántartásba történő bejegyzéséhez a teljesítés körülményeinek igazolása körében elegendő a társasági határozat mellett a vezető tisztségviselő nyilatkozatát csatolni arról, hogy a fizetés valóban megtörtént. Ha a teljes befizetésre, vagy a pénzbeli vagyoni betétek egy részének megfizetésére – a bejegyzés utáni – későbbi időpontban kerül sor, a Ctv. 30. § (5a) bekezdése szerint kell eljárnia a társaságnak, és a bejegyzést követően a tényleges kifizetést követően kell erről nyilatkozatot becsatolnia.

A javaslat szerinti rugalmas megoldás azonban nem szolgálat eszközül arra, hogy a cég elvonja a vele szembeni jogszerű hitelezői követelések kielégítése elől a cégvagyonot, így a rendelkezés egyértelműen kimondja, hogy ha csődeljárás, felszámolási eljárás, kényszertörlesztés vagy végrehajtás folyik a céggel szemben, a céget megszűntnek nyilvánították, vagyis a Ctv. 26. § (1) bekezdés *a), b), d), n)* vagy *i)* pontja szerint hatályos adatként fizetéseképtelenségi, kényszer megszüntetési eljárást, megszüntnek nyilvánítást vagy végrehajtást tartalmaz a cégjegyzék, a tag (befizetést vállaló személy) kizárólag a cég pénzforgalmi számlájára fizetheti be a pénzbeli vagyoni hozzájárulást, illetve a társaság nem hozhat olyan határozatot, amelyben a pénzbeli vagyoni hozzájárulás harmadik személynek kéri megfizetni.

a 30-31. §-hoz

A bizalmi vagyonkezelésre vonatkozó szabályozás átfogó felülvizsgálata során az üzletszerűség fogalma újragondolásra került. Az eseti bizalmi vagyonkezelési tevékenység elhatárolása a rendszeresen végzett bizalmi vagyonkezeléstől azért is bír kiemelt jelentőséggel, hiszen a bizalmi vagyonkezelési tevékenység üzletszerű végzése esetén a jogviszony lényegi elemét jelentő bizalmi jelleg háttérbe szorulhat, a jogalkotó feladata pedig az, hogy az üzletszerű működés keretében meghatározza azokat a kritériumokat, melyek garantálják a vagyonrendelő és a kedvezményezett biztonságát. A jogviszonyok elemzése során élesen kirajzolódott, hogy a törvényben megfogalmazott üzletszerűségi szabály alkalmazása alkalmas adhat arra, hogy a nem üzletszerűen végzett tevékenységre vonatkozó laza szabályozás keretén belül gazdálkodó szervezetek, vagy akár magánszemélyek is

folytassák rendszeres haszonszerzési célú tevékenységüket. Az üzletszerűen végzett bizalmi vagyonkezelési tevékenység során a szabályozás szigorú szervezeti, működési és személyi feltételeket ír elő, melyek a hatályos szabályozás keretein belül könnyű szerrel megkerülhetőek voltak.

Cél volt tehát egyrészt az, hogy azok a bizalmi vagyonkezelők, akik rendszeres haszonszerzés mellett végzik tevékenységüket, kizárólag az üzletszerűség keretein belül működhessenek, másrészt az is, hogy felülvizsgálatra kerüljenek az üzletszerű működés kritériumai, melynek során az indokolatlan előírások megszüntetésére és a szabályozási hiányosságok pótlására kerüljön sor.

Ennek érdekében a Javaslat a bizalmi vagyonkezelést üzletszerűen végző vállalkozások kapcsán többletkövetelményeket fogalmaz meg az átláthatóság, az összeférhetlenség, továbbá a jó üzleti hírnév előírása tekintetében. A bizalmi vagyonkezelő vállalkozások köre emellett az ügyvédi irodával bővül. Az ügyvédi iroda speciális jellege indokolja a szabályozás kiegészítését az adott jogi személyre vonatkozó feltételek értelmezhetősége érdekében.

A Javaslat a személyi hatály változására is tekintettel bővíti, illetve kiegészíti a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás működésének szervezeti, személyi feltételeit tartalmazó előírásokat, továbbá módosítja a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás vezető állású személye, tagja kapcsán benyújtandó igazolások és dokumentumok (adatok) körét.

a 32. §-hoz

A jó üzleti hírnév alapvető elvárás egy olyan tevékenység végzése esetén, ahol a jogviszony meghatározó eleme a bizalom. A jó üzleti hírnév fogalma az objektív szempontok mellett számos szubjektív elemet is tartalmaz, melynek igazolására a Javaslat továbbra is több lehetőséget biztosít. A jó üzleti hírnév fennállását és meglétét a bizalmi vagyonkezelési tevékenység üzletszerű megkezdését és folytatását engedélyező hatóság (hivatal) vizsgálja.

A Javaslat a törvény 11. § (5) bekezdésével összefüggésben megteremti annak lehetőségét, hogy a hivatal közvetlenül megkeresse az állami adóhatóságot a jó üzleti hírnév fennállásának megállapítása céljából szükséges adatszolgáltatás érdekében.

a 33. §-hoz

A törvény a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás engedélyezése során szabályozza azt, hogy az engedély iránti kérelemhez mellékelni kell szakértő igazolását arra vonatkozóan, hogy a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás informatikai rendszere alkalmas a tárgyi feltételek között előírt eredmények elérésére. A törvény azonban nem részletezi egyrészt azt sem, hogy ki lehet e körben szakértő, valamint azt sem, hogy milyen feltételekkel adható ki az igazolás. A Javaslat a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás működésének tárgyi feltételeit a bizalmi vagyonkezelési jogviszony sajátosságaira, a kibővült szervezeti keretekre tekintettel pontosítja. A bizalmi vagyonkezelő vállalkozás köteles honlapot fenntartani és azon közzétenni létesítő okiratát, cégjegyzékszámát, vagy ügyvédi iroda esetén ügyvédi kamarai nyilvántartási számát, adószámát, szervezeti és működési szabályzatát, számviteli törvény szerinti beszámolóját és közvetett és közvetlen tulajdonosainak névsorát, a bizalmi vagyonkezelő vállalkozások nyilvántartásában nyilvántartási számát.

a 34. §-hoz

A Javaslat garanciális okokból előírja, hogy a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás köteles olyan rendszert alkalmazni, amely biztosítja a bizalmi vagyonkezelő vállalkozást - különösen a bizalmi vagyonkezelési szerződések alapján - terhelő kötelezettségek teljesítését, teljesítésének ellenőrizhetőségét, megsértésének megakadályozását. E hármas kötelezettség előírása mögött szintén az ügyfelek érdekei védelmének szándéka áll, azzal, hogy a jogalkotó nem kívánt részletes korlátozó szabályokat meghatározni e körben, pusztán a bizalmi vagyonkezelő vállalkozások által elérendő eredményt határozta meg. Az informatikai megfelelés tanúsítását a pénzügyi intézményekéhez hasonló módon kötelezően előíró rendelkezés célja a bizalmi vagyonkezelést végző vállalkozás ügyfeleinek védelme, a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás tevékenységének végzéséhez szükséges tárgyi-technikai feltételek biztosítása. A módosítás a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás informatikai rendszerének megfelelési tanúsításával a korábbi szabályozáshoz képest többletkövetelményeket állapít meg.

a 35. §-hoz

Az új pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény (a továbbiakban: új pénzmosási törvény) tervezete, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló új törvény (a továbbiakban: pénzügyi korlátozó intézkedésekről szóló törvény) tervezete értelmében a fenti törvényekben meghatározott kötelezettségek körébe tartozó feladatok teljesítésére a bizalmi vagyonkezelő részére a hivatal egységes szabályzatot készít, amely a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző szolgáltatók tekintetében belső szabályzatnak minősül. A szabályzatok egységes szerkezetben is benyújthatóak, mely egységes szabályzatot a hivatal köteles folyamatosan felülvizsgálni és szükség esetén módosítani. Figyelemmel az új pénzmosási törvény, illetve a pénzügyi korlátozó intézkedésekről szóló törvény tervezett szabályaira, a Javaslat a bizalmi vagyonkezelést végző vállalkozás részére a Hivatal által elkészített szabályzatokban foglalt elfogadásáról szóló nyilatkozat benyújtását írja elő. Az engedélyezés során benyújtandó szabályzati kör további bővítését a bizalmi vagyonkezelési tevékenység sajátosságai alapján a vállalkozást terhelő kötelezettségek teljesítése, a teljesítés ellenőrizhetősége indokolja.

A szervezeti szabályok módosulásával vált szükségessé a Javaslatban az ügyvédi irodák létrejöttét, nyilvántartásba vételét igazoló dokumentum benyújtásáról rendelkezni, figyelemmel arra, hogy a közvetlen lekérdezés ebben az esetben nem biztosítható.

a 36. §-hoz

A Javaslat adminisztratív tehercsökkentő intézkedésként biztosítja, hogy a kérelmező helyett a hivatal szerezzék be az erkölcsi bizonyítványokat. Ebben az esetben a bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 71. § (2) bekezdése értelmében a hivatal közvetlenül a bünyügyi nyilvántartó hatóságtól kéri meg az engedélykiadás feltételeinek vizsgálatához szükséges adatokat.

További adminisztratív tehercsökkentést jelent, hogy a hivatal közvetlenül keresi meg az állami adóhatóságot, ha a kérelmező bizalmi vagyonkezelő vállalkozás nem szerepel a köztartozásmentes adózói nyilvántartásban. A Javaslat ezzel összefüggésben rendelkezik arról, hogy a hivatal az adótitkot e körben megismerheti.

a 37. §-hoz

A bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző vállalkozások piacra lépése feltételeinek vizsgálatára irányadó ügyintézési határidőt – a bizalmi vagyonkezelés jogintézményének összetettségére, társadalmi funkciójára, a kezelt vagyon sokrétűségére és nagyságára tekintettel – indokolt a Hivatal MNB tv. szerinti engedélyezési eljárások tekintetében irányadó szabályokkal egyezően kilenc hónapban megállapítani.

a 38. §-hoz

A bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok ésszerű mértékű láthatóvá tételének érdekében a törvény két nyilvántartás létrehozásáról rendelkezik és a hivatal kötelezettségévé teszi egyrészt a bizalmi vagyonkezelést üzletszerűen végző vállalkozások nyilvántartását, másrészt a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok regisztrációját.

A Javaslat a nyilvántartás tartalmi elemeire vonatkozó pontosító jellegű rendelkezéseket tartalmaz.

Az MNB bizalmi vagyonkezelési tevékenységgel kapcsolatos hatósági szerepvállalásának pontosítása okán a Javaslat értelmében az MNB nem látja el a bizalmi vagyonkezelő vállalkozások felügyeletét, szerepe a vállalkozás piacra lépésének engedélyezésére korlátozódik. A bizalmi vagyonkezelő vállalkozások nyilvántartásának szabályai a fenti hatósági szerepvállalás módosulást képezik le, vagyis az ellenőrzésre utaló rendelkezést a Javaslat kiveszi a nyilvántartás céljai közül.

a 39-40. §-hoz

A törvény előírja a nem üzletszerűen eljáró bizalmi vagyonkezelővel létrejött bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok nyilvántartásának a kötelezettségét is, amely feladattal szintén a hivatalt ruházza fel. Ezzel összefüggésben a törvény kötelezi a nem üzletszerűen eljáró bizalmi vagyonkezelőt arra, hogy jelentse be a vele kötött bizalmi vagyonkezelési szerződéssel összefüggő bizonyos, az ügyletben érintett felek azonosítását lehetővé tevő adatokat a hivatalnak azok bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok nyilvántartásába való bejegyzése érdekében, továbbá, hogy nyilatkozzon arról, hogy e tevékenységét nem üzletszerűen látja el. A bejelentéshez mellékelni kell a bizalmi vagyonkezelési szerződést tartalmazó okiratot és a bejelentés előterjesztéséért teljesítendő igazgatási szolgáltatási díj megfizetésének igazolását is.

Az üzletszerűség fogalmának szigorításával párhuzamosan a nem üzletszerűen végzett bizalmi vagyonkezelési tevékenységre vonatkozó szabályozás felülvizsgálatára is sor került. A nem üzletszerűen eljáró bizalmi vagyonkezelőre vonatkozóan a törvényben nem szerepeltek korlátozó rendelkezések.

A bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok láthatóvá tétele érdekében a Javaslat továbbra is kötelezi a nem üzletszerűen eljáró bizalmi vagyonkezelőt a bizalmi vagyonkezelési szerződéssel összefüggő bizonyos, az ügyletben érintett felek azonosítását lehetővé tevő adatoknak a bejelentésére, továbbá az üzletszerűségről és a tevékenység nem üzletszerű folytatásához szükséges törvényi feltételek fennállásáról szóló nyilatkozatok megtételére.

A nem üzletszerűen eljáró bizalmi vagyonkezelők tekintetében szükséges kiegészíteni a törvény rendelkezéseit, részben az Európa Tanács Pénzmosás és Terrorizmus Finanszírozás Elleni Szakértői Bizottsága (Moneyval) ún. „5. körös” országértékelésében megfogalmazott

ajánlása – és az ennek megfelelően készülő új pénzmosási törvényjavaslat rendelkezései – miatt, részben pedig az üzletszerűség új fogalmából adódóan, a visszaélések elkerülésének biztosítása érdekében.

A fenti célok érdekében írja elő a Javaslat a bizalmi vagyonkezelési szerződés közjegyzői okiratba, vagy ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratba foglalásának kötelezettségét, melynek során az eljáró ügyvéd vagy közjegyző el tudja végezni a pénzmosási törvényben foglalt ügyfél-átvilágítást, és a tényleges tulajdonos meghatározását. Szintén a pénzmosási törvény tervezetének előírásából fakadó körülmény, hogy a nyilvántartásba vétel során a bizalmi vagyonkezelőnek csatolnia kell a pénzmosási szabályzat elfogadásáról tett nyilatkozatot is. A pénzmosási törvénytervezet átmeneti rendelkezése rögzíti azt is, hogy a pénzmosási törvény hatályba lépésekor fennálló jogviszonyok esetén is szükséges bizalmi vagyonkezelőnek szabályzattal rendelkeznie.

A pénzmosási szabályok alkalmazása mellett a Javaslat speciális összeférhetlenségi szabályokat tartalmaz a visszaélések csökkentése érdekében.

a 41. §-hoz

Figyelemmel arra, hogy a nem üzletszerűen végzett bizalmi vagyonkezelési tevékenység nyilvántartásba vétele összetettebb folyamattá válik a Javaslat értelmében, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 50. § (3) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve a Javaslat az ügyintézési határidőt 2018. január 1-jétől 60 napban határozza meg.

a 42. §-hoz

A Javaslat a nem üzletszerűen végzett bizalmi vagyonkezelési tevékenység keretében egyrészt technikai jellegű pontosításokat eszközöl, másrészt érdemi módosításokat is tartalmaz.

A technikai jellegű pontosítások egyrészt a hivatal egyértelmű szerepének rögzítéséből adódóan az ellenőrzési jogosítványok finomítását célozzák, másrészt pedig abból fakadnak, hogy a bizalmi vagyonkezelési jogviszony nem kizárólag szerződés, hanem egyoldalú jognyilatkozat alapján is létrejöhet.

A nem üzletszerűen végzett bizalmi vagyonkezelési tevékenység esetén a hivatal ellenőrzési funkciójának deklarációja még inkább megtevesztő. Mint ahogy azt a törvény is rögzíti, a nem üzletszerűen végzett bizalmi vagyonkezelési tevékenység esetén a nyilvántartás vezetésének a célja a kezelt vagyonok fellelhetőségének biztosítása, melynek keretében a hivatal feladata nem terjed ki arra, hogy a bizalmi vagyonkezelési jognyilatkozatokat bármilyen formában ellenőrizze. A hivatal feladatköre kizárólag a regisztrációra korlátozódik. Nem megfelelő az a szabályozás, amely annak a látszatát kelti, hogy ezek a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok a hivatal kontrollja alatt állnak, vagy bármiféle védelemben részesülnek. A fenti okok miatt a Javaslat egyértelműen rögzíti, hogy a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok nyilvántartása nem közhiteles hatósági nyilvántartás, a nyilvántartásban szereplő adatok helyességét a hivatal nem garantálja, és nem is lehet a hivatal számára ilyen feladatot előírni. A hivatal tevékenysége kizárólag arra irányulhat, hogy megvizsgálja, hogy a nyilvántartásban szereplő adatok megfelelnek-e a jogszabályban rögzített feltételeknek.

Annak ellenére, hogy a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok nyilvántartása nem hatósági nyilvántartás, a törvény lehetőséget nyújt arra, hogy a hivatal a bejelentés tényéről, a nyilvántartásba vett adatokról hatósági bizonyítványt állítson ki.

a 43. §-hoz

A Javaslat célul tűzte ki a hivatal szerepének egyértelmű meghatározását, ennek keretében a hivatal feladatainak újragondolását. Figyelemmel arra, hogy a hivatal feladatait az MNB látja el, mely egyben a pénzügyi közvetítőrendszer szereplőinek felügyeleti szerve, ezen felül pénzmosási szempontból szintén kvázi felügyeleti szerepkörrel rendelkezik a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végzők tekintetében, kiemelt jelentősége van annak, hogy a törvényben a hivatal szerepköre, jogköre világos és egyértelmű legyen, ezen felül élesen elkülönüljön a Magyar Nemzeti Bank más szervezetek felett gyakorolt felügyeleti tevékenységétől. Ki kell emelni, hogy a bizalmi vagyonkezelőknek a pénzmosás megelőzésével és megakadályozásával kapcsolatos feladatkörére vonatkozóan a pénzmosási törvény, valamint a pénzügyi korlátozó intézkedésekről szóló törvény tervezete saját eljárási szabályokat rögzít az MNB speciális felügyeleti intézkedési jogköre vonatkozásában.

A törvény hatályos rendelkezései ezt a speciális feladatkört nem tükrözik egyértelműen. A bizalmi vagyonkezeléssel összefüggő közjogi szabályozás speciális olyan tekintetben, hogy a hivatal tevékenysége – bár hasonlóságot mutat a pénzügyi szervezetek engedélyezési eljárásával – az MNB tevékenységébe nem illeszkedik szervesen, a feladatkör etekintetben tehát atipikus. A törvénynek a hivatal feladatkörét meghatározó szabályai bizonyos tekintetben túlterjeszkednek a szükséges mértéken, a törvényben a hivatalnak biztosított ellenőrzési jogkör a felügyelt intézmények esetén alkalmazott rendelkezésekkel túlzott, indokolatlan hasonlóságot mutat. A fentiek miatt szükséges a hivatal szerepének újragondolása, figyelemmel arra, hogy a bizalmi vagyonkezelő nem minősülhet pénzügyi szervezetnek, és nem is indokolt akként kezelni.

Az MNB a Javaslatban meghatározott ellenőrzési jogköre kizárólag a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás engedélyezési eljárása során, illetve a nem üzletszerűen végzett bizalmi vagyonkezelési tevékenység nyilvántartásba vételekor, valamint a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás éves igazolási kötelezettségének teljesítésekor igazolandó feltételek vizsgálatára terjed ki.

A bizalmi vagyonkezelési vállalkozások esetén a hivatal szerepe abban áll, hogy az engedélyezési eljárás keretében megvizsgálja azt, hogy az üzletszerű működéshez szükséges garanciális feltételek teljesülnek-e. A bizalmi vagyonkezelési vállalkozásokat élesen el kell különíteni a pénz- és tőkepiaci szereplőktől. A hivatal feladata az engedély kiadásán túl arra korlátozódik, hogy – főként a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás nyilatkozata alapján – vizsgálja, hogy a vállalkozás továbbra is megfelel-e az engedélyezési eljárás során vizsgált feltételeknek.

A fenti koncepcionális változás következtében szűkül a hivatal eszköztára is. A jövőben a hivatal nem függesztheti fel a bizalmi vagyonkezelési tevékenység folytatását, nem intézhet a működés helyreállítására vonatkozó felhívást, valamit ezen felül bírságot sem szabhat ki. A Javaslat értelmében a hivatal a bizalmi vagyonkezelő vállalkozást felhívhatja a 32. § szerinti igazolási kötelezettség keretében felmerülő tények megfelelő igazolására, a bizalmi vagyonkezelő vállalkozást rendkívüli adatszolgáltatásra hívhatja fel, valamint visszavonhatja engedélyét. A Javaslat értelmében, ha a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás nyilatkozattételi

kötelezettségének nem tud megfelelő módon eleget tenni a hivatal felhívása ellenére sem, a hivatal visszavonja a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás engedélyét.

A Javaslat arról is rendelkezik, hogy a tőkekövetelmények ellenőrzése céljából a bizalmi vagyonkezelő vállalkozásnak az éves nyilatkozattételi kötelezettség teljesítésével egyidejűleg be kell nyújtania a hivatal számára számviteli törvény szerinti beszámolóját.

A nem üzletszerűen végzett bizalmi vagyonkezelési tevékenység esetén a hivatal jogköre értelemszerűen még szűkebb körű. A bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok esetén a törvény tételesen azt rögzíti, hogy a hivatal alapos ok esetén vizsgálja a nyilvántartásba vételi feltételek fennállását. Ha a nyilvántartásba vétel feltételei nem állnak fenn, és a bizalmi vagyonkezelő a feltételek teljesülését nem tudja igazolni, a hivatal törli a nyilvántartásból a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyt.

A hivatal szerepkörének újragondolásakor mind az üzletszerű, mind pedig a nem üzletszerűen végzett bizalmi vagyonkezelési tevékenység esetén figyelmet kellett fordítani arra, hogy a közjogi eszközök ne érintsék – hiszen nem is érinthetik – a bizalmi vagyonkezelési jogviszony fennállását, a jognyilatkozatok érvényességét.

a 44. §-hoz

Technikai jellegű pontosítás. A Javaslat hatályon kívül helyezi a törvény 1. számú mellékletét, ezért szükségessé válik a teljes ár fogalmának meghatározása.

a 45. §-hoz

a törvény 48/A. § (1)-(2) bekezdéséhez

A jogalkotási törvény rendelkezéseire figyelemmel a módosító rendelkezést – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a hatályba lépését követően keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint a hatályba lépését követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni.

A Javaslat hatályba lépését követően létrejött bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok tekintetében a Javaslat jelentős mértékben szigorít az üzletszerűség fogalmán. Figyelemmel arra, hogy az üzletszerűség körébe a hatályos szabályozáshoz képest több bizalmi vagyonkezelő fog beletartozni, a Javaslat arról is rendelkezik, hogy a hatályba lépését követően létrejött jogviszony mellett az üzletszerű tevékenység végzésének megítélésekor számításba kell venni a Javaslat hatályba lépését megelőzően létrejött bizalmi vagyonkezelési jogviszonyokat is, azaz ha a Javaslat hatályba lépését követően új bizalmi vagyonkezelési jogviszony jön létre, úgy össze kell számítani a Javaslat hatályba lépését megelőzően és az azt követően létrejött jogviszonyokat az üzletszerűen végzett tevékenység megítélése során.

A Javaslat azt is egyértelműen rögzíti, hogy az (1) bekezdésben rögzített rendelkezés ellenére kötött szerződés semmis. A rendelkezés célja, hogy megfelelő módon biztosítsa azt, hogy azok a bizalmi vagyonkezelők, akik rendszeresen végzik tevékenységüket, kizárólag a törvényben rögzített garanciális feltételek megléte esetén lássák el feladatukat.

a törvény 48/A. § (3) bekezdéséhez

A 18/A. § (2) bekezdés a) pontjához kapcsolódó átmeneti rendelkezésként a Javaslat rögzíti, hogy ha a nem üzletszerűen végzett bizalmi vagyonkezelési tevékenységet nem természetes személy végzi, úgy 2017-ben a hivatal felé szükséges igazolni azt, hogy megfelel a nemzeti vagyronról szóló törvényben rögzített átlátható szervezetre vonatkozó előírásoknak. A Javaslat jogkövetkezményt is fűz a bejelentés elmulasztásához. Ha a nem üzletszerűen eljáró bizalmi

vagyonkezelő a feltétel teljesítését határidőben nem igazolja, úgy vagyonkezelői megbízatása megszűnik. Ha a kezelt vagyonnak nincs vagyonkezelője, úgy a Ptk. szabályait kell alkalmazni, melynek értelmében a vagyonrendelőnek lehetősége van új bizalmi vagyonkezelőt kijelölni, ellenkező esetben a bizalmi vagyonkezelés három hónap elteltével, a vagyonkezelői megbízás megszűnésének időpontjára visszamenőleg megszűnik.

Figyelemmel arra, hogy a törvény 31. §-a a hivatal feladatává teszi az engedély kiadásának vagy a nyilvántartásba vétel feltételeinek vizsgálatát, a hivatal a törvény 31. § (3) bekezdése alapján törli a nyilvántartásból azt a nem üzletszerűen végzett bizalmi vagyonkezelési tevékenység alapján eljáró bizalmi vagyonkezelőt, aki határidőben nem igazolta a feltételeknek való megfelelést. Amennyiben a Ptk.-ban biztosított 3 hónapos időtartamon belül új bizalmi vagyonkezelő kijelölésére nem kerül sor, úgy a bizalmi vagyonkezelési szerződés a törvény erejénél fogva megszűnik, így a bizalmi vagyonkezelési tevékenység a nyilvántartásból törölhető.

a törvény 48/A. § (4) bekezdéséhez

A Javaslat a 8. § új (3) bekezdésével összefüggésben rögzíti a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás első informatikai auditjának határidejét, valamint az új feltételek teljesítésének igazolására vonatkozó feltételeket.

a 46. §-hoz

az a) ponthoz

A Javaslat az ellenőrzési szerepkör szűkítésével egyidejűleg a törvény tárgyi hatálya keretében kiemeli a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás vizsgálati feladatkörét.

a b) ponthoz

Technikai jellegű pontosító szabály a jogalkalmazói jogértelmezés könnyítése érdekében.

a c) ponthoz

A Javaslat értelmében az egységes szerkezetben foglalt létesítő okirat mentesíti attól a kérelmezőt, hogy a létesítő okiratot, és annak valamennyi módosítását csatolja a kérelem mellékleteként.

a d) ponthoz

A törvény 8. §-ának új (3) bekezdésével összefüggő pontosítás.

az e) ponthoz

A hivatal ellenőrzési feladatkörének szűkítésével összefüggő pontosítás.

a f)-g), az i) és az m)-n) ponthoz

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 2018. január 1-jei hatályba lépésével, valamint a bevezetésre kerülő új terminológiával összefüggő módosítás.

a h) j) és l) ponthoz

Szövegponosítás.

a k) ponthoz

A nem üzletszerűen végzett bizalmi vagyonkezelési tevékenységre vonatkozó többlétszabályok miatt szükségessé váló pontosítás.

az o) ponthoz

A Javaslat kiegészíti a bizalmi vagyonkezelő vállalkozások körének szélesítése miatt a jogutód nélküli megszűnésére vonatkozó rendelkezéseket.

a 47. §-hoz

az a) ponthoz

A Javaslat a hivatal ellenőrzési szerepkörének szűkítésével egyidejűleg módosítja a törvény tárgyi hatályára vonatkozó rendelkezéseket.

a b) és m) ponthoz

Technikai jellegű pontosítások.

a c) ponthoz

Ahogy azt az általános indoklás is rögzíti, a bizalmi vagyonkezelésre vonatkozó szabályozás felülvizsgálata során célként fogalmazódott a szabályok egyszerűsítése, a felesleges előírások megszüntetése. A Javaslat ennek szellemében csökkenti a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás által benyújtandó kérelemhez csatolandó mellékletek számát, az engedélyezésre vonatkozó szabályozás felülvizsgálatával összhangban.

a d) és f) ponthoz

A Javaslat konkrét rendelkezései tartalmazzák az eljárásban érvényesíthető adminisztratív tehercsökkenési intézkedéseket (adóhatóság közvetlen megkeresése, bünyügyi nyilvántartó szervvel való kapcsolat kiépítése), így az általános jellegű szabály kiüresedett, ezért indokolt a hatályon kívül helyezése.

a g) ponthoz

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 2018. január 1-jei hatályba lépésével és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatályon kívül helyezésével összefüggő módosítás.

az e) és l) ponthoz

Az általános indoklás is rögzíti, hogy minél élesebben ketté kell választani a Ptk. magánjogi szabályait a törvény közjogi jellegű rendelkezéseitől. A fenti célt szolgálja az érintett rendelkezések hatályon kívül helyezése.

a h), n) és o) ponthoz

A bizalmi vagyonkezelés jogintézményének alapvető magánjogi szabályait a Ptk. rögzíti. Bár a törvény is tartalmaz magánjogi jellegű szabályokat, azonban kizárólag a legszükségesebb mértékben. A törvénynek a bizalmi vagyonkezelési tevékenység végzésére vonatkozó szabályai szükségtelenül avatkoznak a magánjogi jogviszonyokba, másrészt pedig megismételnek olyan szabályokat, mely a Ptk.-ból egyébként is következik. A fentiek miatt vált szükségessé a törvény 19. alcímének hatályon kívül helyezése.

Mint az az általános indoklás alapján is látható, a bizalmi vagyonkezelési szabályozás felülvizsgálata alapján megállapításra került, hogy a törvény hatálya alá tartozó jogviszonyokban a szerződő felek személyében meglévő lényeges különbségek (eltérő szakmai ismeretek, eltérő információk a szerződés tárgyáról) nem azonosíthatóak, ennek megfelelően nem indokolt egy gyengébb szerződéses alkupozíciót feltételező szabályozás

fenntartása. Ennek megfelelően a Javaslat megszünteti a lakossági ügyfél fogalmát, valamint a felesleges adminisztratív teherként jelentkező kötelező tájékoztatási kötelezettséget.

az i)-k) ponthoz

A Javaslat egyrészt technikai pontosításként törli a bizalmi vagyonkezelési tevékenység végzése során vezetett belső nyilvántartások célhoz kötöttsége kapcsán a hatósági ellenőrzés megjelölését.

A felesleges adminisztratív terhek csökkentése céljából a Javaslat értelmében a törvény kizárólag annak tényét rögzíti, hogy a bizalmi vagyonkezelő vállalkozás nyilvántartást köteles vezetni a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyokról, és a kezelt vagyona vonatkozóan tett jognyilatkozatokról, annak módját azonban a bizalmi vagyonkezelő vállalkozásra bízza. A Javaslat szerint a törvény a jövőben nem írja elő a nyilvántartás kötelező tartalmi elemeit, hiszen nem cél az, hogy a szerződésben szereplő lényeges adatok és körülmények, a jognyilatkozatok tekintetében pedig a számviteli előírások duplikálására kerüljön sor, hanem az, hogy a bizalmi vagyonkezelési jogviszonyok és az azok keretében tett jognyilatkozatok megfelelő formában rögzítésre kerüljenek.

a 48. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

a 49. §-hoz

Jogharmonizációs, valamint a szolgáltatási irányelv szerinti előzetes notifikációs kötelezettség teljesítésére vonatkozó záradék.

a mellékleteh

1. A Ptké. módosításához kapcsolódó módosítás.
2. A Tetv. szerint előírt, a cégeljárásba becsatolandó mellékleteket a Ctv. jelenleg nem tartalmazza. Ezt a hiányt pótolja a módosítás.
3. A rendelkezés a zálogjogosulti bizományos bejegyzéshez szükséges okiratokat határozza meg.
4. A civil szervezetek és a cégek nyilvántartásával összefüggő eljárások módosításáról és gyorsításáról szóló 2016. évi CLXXIX. törvény cégjogi rendelkezéseihez kapcsolódóan a Javaslat a zártkörűen működő részvénytársaság nyilvánosan működő részvénytársasággá történő alakulása során nem tenné kötelezővé a részvénykibocsátáshoz szükséges tájékoztató (összefoglaló) benyújtását a cégiratok közé, mert az a tőkepiaci folyamathoz kapcsolódik, a cégeljárást nem befolyásolja. A cégeljárás tekintetében a tőzsdei igazolásnak van relevanciája, amely igazolás benyújtása a jövőben is kötelező.
- 5-6. A Tetv. 13/A-13/D. §-aiban foglalt új konstrukcióhoz kapcsolódó mellékletbeli pontosításokat tartalmazza.
7. A rendelkezés pótolja a bejegyzéshez szükséges okiratok felsorolásában a végrehajtói iroda szerződésmintával történő alapítása esetén az alapítási engedélyt.
8. A rendelkezés részben a Ptké. módosításhoz kapcsolódóik, részben hatályon kívül helyezi a Ctv. 3. számú mellékletéből azokat a pontokat, amelyek mára már feleslegessé váltak, hiszen az egyszerűsített eljárás csak cégbejegyzésre alkalmazható. Olyan mellékletek előírása tehát, amely változásbejegyzéshez lenne felhasználható, törlendő.